

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy numer liczy **10 str.**

Redakcja przyjmuje corzennie od godz. 10-12 w poł. Rękopisów Redakcja nie wraca

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr. 205.102

Cena numeru w Bydgoszczy i na prowincji **gr 20**

Redakcja Administracja: Mostowa 6, Tel. 22-18

Tel. Redakcji dziennej 22-18 nocny 16-80

Rok IV.

Bydgoszcz, czwartek 23 marca 1933

Nr. 68

W walce z trudnościami liczyć możemy tylko na własne siły

Ekspozycja premiera Prystora w Sejmie

Wczoraj na plenum Sejmu, przed głosowaniem nad projektem ustawy o pełnomocnictwach dla Prezydenta Rzeczypospolitej, wygłosił ekspozycję P. Premier Prystor, które podajemy poniżej w obszernym skrócie.

Wysoka Izbo! Projekt ustawy o pełnomocnictwach dla Prezydenta Rzplitej, który rząd wniósł do łaski marszałkowskiej i który dziś będzie głosowany, podyktowany jest dążeniem do ZAPEWNIENIA PASTWU NIEZBEDNEJ SPRAWNOCI RZĄDZENIA w okresie przerwy w pracach Izby Ustawodawczych.

Nie potrzebuję chyba dowodzić, jak dalece potrzebna jest dziś ta sprawność. Przez poszczególne państwa świata przechodzą jeszcze silne fale wstrząśnień. Fale te mogłyby być powstrzymane i opanowane przez rozsądny wysiłek między państwowy, niestety jednak nadal nie widać jeszcze dostatecznego w tym kierunku zrozumienia. W dalszym więc ciągu W WALCE Z TRUDNOŚCIAMI GOSPODARCZEMI LICZYĆ MOŻEMY TYLKO NA WŁASNE SIŁY.

Nie możemy zapominać, że kryzys, który z punktu widzenia dnia dzisiejszego przyzwyczajaliśmy się przeklinać — może i powinien w swoich skutkach okazać się błogosławionym. Jest on jak gorączka, która przejściowo powala i wyczerpuje organizm, lecz która równocześnie usuwa z niego chorobowe pierwiastki słabości i niemocy. Jeżeli tak jest, to musimy w każdym momencie posiadać dostateczny zapas odwagi i energii w walce z tą chorobą i nigdy nie tracić wiary w możliwość jej uleczenia.

Rząd w walce z kryzysem

Ponieważ, jak powiedziałem, mało jest danych, aby do walki z tą chorobą zostały zmobilizowane szybko należyte sposoby działania w skali międzynarodowej, trzeba tam bardziej zdecydować się na zbiorowy wysiłek w kierunku opanowania trudności przy pomocy środków, leżących w zakresie własnych naszych możliwości. Jednocześnie tam usilnie skoncentrować trzeba uwagę na zapobieganie, wzgl. przeciwdziałanie wszelkim szkodliwym wpływom, oddziałującym z zewnątrz na nasze gospodarstwo narodowe. Szczególnie dzisiaj ta ostatnia sprawa staje się tembardziej doniosłą, gdyż rozpoczęliśmy szereg pozytywnych prac i musimy pilnie baczyć, aby dały one zamierzone wyniki i nie zostały osłabione przez wpływ wydarzeń z zewnątrz.

To też rząd mój przychodzi do Izby Ustawodawczych z wnioskiem o udzielenie Prezydentowi Rzplitej szerokich pełnomocnictw, które zapewniłyby państwu maksimum odporności, a jednocześnie dały możliwość wykończenia prac już rozpoczętych i na wielu odcinkach daleko zaawansowanych.

Chciałbym w ogólnych rzutach przypomnieć i podkreślić niektóre z tych prac. Są one oparte o wiarę w skuteczność i działalność prostych środków i konsekwentnych wysiłków, którymi osiąga się rezultaty częściowe lecz pozytywnie. Nie wierzę w skuteczność wielkich generalnych recept, wierzę natomiast w naturalne siły Polski i wierzę, że w oparciu o te siły państwo znajdzie pomyslnie rozwiązanie i własne drogi wyjścia.

Postawiliśmy sobie przede wszystkim za cel OPANOWANIE SYTUACJI I USTABILIZOWANIE ŻYCIA GOSPODARSTWA W KRAJU W NOWYCH WARTUNKACH. Trzeba bowiem najpierw osiągnąć tę stabilizację, uchwycić równowagę podstawowych czynników gospodarczych i zlikwidować szereg przerostów z lat dawniejszych.

Idąc po tej drodze, rząd zrealizował w oparciu o uchwały Izby Ustawodawczych szereg ważnych etapów. Tak więc w dziedzinie rolnictwa podjęliśmy szeroką akcję mającą na celu zdjęcie z rolników ciężarów, nadmiernych świadczeń w zakresie obsługi pożyczonych kapitałów. Dążąc do przywrócenia siły nabywczej wsi, musimy przede wszystkim odciążyć finansowo rolnictwo,

które ciężko dotknięte zostało wyższymi kosztami kredytów. Temu celowi służyć ma szereg ustaw, które rząd wniósł do Izby Ustawodawczych. Uzupełniają one i rozszerzają znacznie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej, wydane na mocy szesnastomiesięcznej ustawy o pełnomocnictwach oraz zarządzenia nasze, dotyczące ulg kredytowych i obniżenia oprocentowania. Jednocześnie szereg dalszych ułatwień w dziedzinie obrotu ziemią powinno spowodować zwiększenie ruchu parcelacyjnego, pozwalając ludności rolniczej na nabywanie ziem po cenach wyjątkowo niskich, z drugiej zaś strony do prowadzić do naturalnej likwidacji tych warsztatów większej własności, które nawet przy zmniejszeniu oprocentowania długów nie mają szans dla przetrwania.

Na drodze do uzdrowienia gospodarczego

Te prace prowadzone pod kątem PODNIESIENIA GOSPODARSTWA ROLNICTWA, nie osłabiają naszych wysiłków w dziedzinie cen produktów rolniczych zarówno zbożowych, jak i hodowlanych. Różnice w kształtowaniu się cen głównych zbóż a więc pszenicy i żyta po zbiorach na przedwiośnie były w ostatnich latach za duże. Być może, że w tym roku poziom cen na główne zboża nie da zbyt rażących dysproporcji. W dziedzinie przemysłu podjęliśmy działalność w kierunku zapewnienia możliwości pracy i rozwoju przemysłowi przetwórczemu. Są one w większości oparte na krajowych wprawdzie, lecz zbyt drogie surowcach, nie dostosowanych w swoich cenach do istotnych zdolności i siły nabywczej szerokich warstw ludności, ani do tak wzmocnionej ostatnio konkurencji na rynkach światowych. W związku z tem rząd z całą stanowczością przeprowadza akcję wydatnego potaniania krajowych surowców przemysłowych. W akcii tych konieczności gospodarczych natrafia rząd na politykę cen kartelowych, która nie wykazała żadnego zrozumienia dla potrzeb dostosowania

się do zmian w koniunkturze gospodarczej.

Jak panowie wiecie — ciągnie Pan Premier — nie cofaliśmy się przed naciskiem niezbędnym dla przezwyciężenia oporu ze strony związków kartelowych. Na tym odcinku przeprowadzona została akcja, znajdująca się już dziś na ukończeniu. W rezultacie tej akcji wszystkie artykuły skartelizowane zostały w cenie obniżone, przy czym rząd dał tej akcji przykłady przez redukcję cen, uzależnionych od siebie towarów monopolowych.

Nie można było pominąć problemów, wywołanych obniżeniem kosztów produkcji w tych nierzadziej elementach. W szczególności nie można było pominąć bardzo ważnego elementu wśród tych kosztów mianowicie OBCIĄŻENIA SUCJALNEGO. Rząd nie dążył i nie dąży do zniesienia t. zw. zdobyczy socjalnych. W akcji przyspieszenia powrotu do równowagi gospodarczej musiał jednak pójść na szereg kodyfikacji w tej dziedzinie, których wyrazem są scalenia już przez samą ustawę scaleniu, oraz nowele do ustaw o urlopach i o czasie pracy.

Jestem przekonany, że to, co robimy w zakresie odbudowania siły gospodarczej rolnictwa, niżki cen i potaniania produkcji, to w dalszych konsekwencjach przyniesie realny pożytek nie tylko rolnictwu i nie tylko przemysłowi, ale wszystkim warstwom ludności, a więc i warstwom robotniczym.

Przy obniżeniu kosztów produkcji przemysłowej ważną stała się sprawa ciężarów wierzytelności, obciążających nasz przemysł znaczną kwotą ponad jeden miliard złotych. Środki dla przyspieszenia uregulowania tej sprawy wymagają jeszcze rozważenia.

W dziedzinie obciążeń podatkowych poza zastosowaniem ulgami i wniesioną do Izby Ustawodawczych nowelą do ustawy o podatku dochodowym oraz nową ustawą o podatku majątkowym nie tracimy z oka zagadnień, związanych z zaległościami podatkowymi w kierunku odciążenia życia gospodarczego poprzez rozsądne rozłożenie na dłuższy okres czasu polityki likwidacji tych obciążeń.

Niemalą wreszcie rolę wśród tych prac zmierzających do stworzenia lepszych warunków dla działalności przedsiębiorstw wytwórczych odegrać powinno zastosowanie przez rząd niżki w przewozach kolejowych. Prace w tym kierunku będą nadal kontynuowane.

Wreszcie w dziedzinie publiczno-państwowych budżetów związków komunalnych i budżetów innych ciał publiczno-prawnych zastosowaliśmy szereg dalszych ustaw oszczędnościowych, zmierzających do dostosowania tych budżetów do dzisiejszej sytuacji gospodarczej i zmniejszonego dochodu społecznego.

Przyspieszyliśmy procesy wyrównawcze o 2 lata

„Wysoka Izbo! Powtarzam jeszcze raz. Zasadniczym celem dotychczasowych naszych prac było przyspieszenie procesów wyrównawczych, które odbyć się muszą i bez których niema mowy w naszych stosunkach o wyjściu z kryzysu gospodarczego. Mam wrażenie, że te nieuniknione i konieczne procesy posunęły się w Polsce w ciągu ostatnich dwóch lat znacznie naprzód. Stawaliśmy się utrzymać ceny płodów rolniczych na poziomie naszych obecnych warunków.

Wprowadziliśmy wzgl. przygotowaliśmy szereg ulg dla przemysłu, ułatwiających przemysłowi potanianie kosztów produkcji oraz uzyskanie warunków dla dalszych wysiłków przemysłu w kierunku rozszerzenia produkcji. W tem miejscu pragnę podkreślić z całym naciskiem, że wprowadzone ulgi w celu odciążenia dłużników i ułatwienia im w zmienionych warunkach wywiązania się ze swoich zobowiązań leżą zarówno w interesie dłużnika jak i wierzyciela. Z CHWILĄ ZAKOŃCZENIA AKCJI WKŁADOWEJ RZĄD PRZYSTĄPI DO STOPNIOWEJ LIKWIDACJI WSZYSTKICH SPECJALNYCH ULG, które chroniły przejściowo dłużnika. Przywrócenie bowiem możliwie szybkie normalnych obrotów kredytowych i normalnej wypłacalności dłużników jest jednym z najważniejszych zagadnień gospodarczych państwa.

Fantasmagoruczny projekt dyktatury 4 mocarstw został przyjęty przez Francję!

Paryż, 22. 3. (PAT). Większa część posiedzenia Rady Ministrów, które odbyło się wczoraj pod przewodnictwem prezydenta Lebruna, poświęcona była rozpatrywaniu projektu 4-ch mocarstw, opracowanego przez Mac Donalda i Mussoliniego.

Komunikat Havasa zaznacza, że Daladier i Paul Boncour w toku spotkania z brytyjskimi mężami stanu powiadomi Mac Donalda i sir Simona o PRZYJĘCIU PRZEZ FRANCJĘ INICJATYWY POWZIĘTEJ W RYZYMIE.

Francja jest gotowa przychylić się do projektowanego paktu, zaznacza komunikat, domaga się jednak umożliwienia dokładnego jego przestudjowania, ponieważ niektóre punkty wymagają zmiany. Fakt zawarty ma być na lat 10, a po upływie tego czasu odnowiony za milejącym porozumieniem na nowy okres lat 10, o ile nie zostanie wypowiedziany na rok przed upływem terminu.

Francja przystępuje z całą świadomością

do tego paktu dyplomatycznego, którego skutki będą trwałe i głębokie. W rzeczywistości projekt ten nie tylko zobowiązuje Wielką Brytanię, Włochy, Francję i Rzeszę do wspólnej pracy nad praktycznym uregulowaniem problemów jakie wyłonili się w Europie, oraz nie tylko grupuje te państwa w celu poszukiwania rozwiązania dla wspólnych kwestyj poza granicami Europy, ale przewiduje on jeszcze wyraźne prawo rewizji traktatów pokojowych z Rzeszą, Austrią, Bułgarią i Węgrami, zaznaczając jednak, że rewizja ta ma być przeprowadzona zgodnie z postanowieniami paktu Ligi Narodów. Z drugiej strony pakt 4-ch mocarstw załatwiłby równouprawnienie zbrojeń, przyznane Rzeszy deklaracja z 12 grudnia ub. r. łatwo zrozumieć, kończy komunikat, że te dwa doniosłe zagadnienia: rewizja traktatów i kwestja zbrojeń wymagają głębokiego przestudjowania tekstu projektu zanim rząd francuski zdecyduje się zaciągnąć rzeczywiste zobowiązania w tej kwestji.

Z tej maki chleba nie będzie!

Po wizycie Rzymskiej

W październiku ubiegłego roku odbywały się w Italji uroczyste obchody dziesięciolecia faszyzmu. Z okazji tej wielki dyktator Italji, wypowiedział szereg znamiennych mów, które warto przypomnieć dla lepszego zorientowania się w zagmatwanych komunikatach o wyniku wizyty Mac Donalda w Rzymie.

W mowie swej wygłoszonej wówczas w Medjolanie Mussolini oświadczył, że Italja po raz trzeci obejmie kierownictwo cywilizacji europejskiej, bo „POZA NASZEMI ZASADAMI(!) NIEMA ZBAWIENIA DLA LUDZI, A TEM MNIEJ DLA NARODÓW“.

W Turynie zaś wypowiedział szereg znamiennych uwag o włoskiej polityce zagranicznej. Podkreślił więc, że Włochy nie mają zamiaru występować z Ligi. Organizacja genewska przeżywa obecnie ostry kryzys i dlatego podobny krok byłby tembardziej niewskazany.

Dalej wyraził przekonanie, że współpraca 4-ch wielkich mocarstw jest możliwa.

W końcu swego przemówienia wreszcie zaznaczył, że żądania niemieckie w dziedzinie zbrojeń są słuszne(!), ale podkreślił zarazem, że **DOPOKI TRWA KONFERENCJA ROZBROJENIOWA NIEMCY NIE MOGĄ ZADAC PRAWA ZWIĘKSZENIA ZBROJEŃ**. Gdyby jednak konferencja rozbrojeniowa rozchwiała się(!) Niemcy mogłyby uzależnić dalsze pozostanie w Lidze od spełnienia swych postulatów zbrojeniowych.

Opinia Mussoliniego o konferencjach jest następująca.

Świat nie odzyska zdrowia przez nieustanne konferencje. Mniej konferencyj, a więcej decyzji! Mniej porządków dziennych, a więcej czynu! Dziś w pełni spokoju sumienia mówię ci, o tłumie przepiękny! Wiek XX — będzie wiekiem faszyzmu.

Będzie to wiek potęgi rzymskiej.

Za 10 lat Eurcpa będzie faszystowska lub sfaszystwowana! Nietylko nie chcę odpoczynku lecz przeciwnie pragnę nowych doświadczeń i nowych umęceń.“

Wszystkie powyższe poglądy ujawnione przez dyktatora Italji stanowią tak jasne oświecenie uzgodnionych właśnie w Rzymie z Mac Donaldem zapartywań, że bliższe omawianie wizyty angielskiego premiera staje się zupełnie zbędne.

„Italja poraz trzeci obejmie kierownictwo cywilizacji europejskiej, bo poza „naszemi“ zasadami niema zbawienia dla ludzi a tem mniej dla narodów.“

Ale jest jedno małe „ale“ Dyktator Italji ominął jedno słówko, które należało dodać: „Italja PRAGNIE objąć kierownictwo“ i t. d..

I w tem właśnie sęk.

Ze cztery jakieś państwa „pragnęłyby“ „stanowić jakiś dyrektorjat i rządzić całym światem, rzecz to aż nadto zrozumiała. Niemniej jasną i zrozumiałą rzeczą jest, że ze świecą w ręku ani nawet z reflektorem największego kalibru nie znajdują się takie państwa, któreby ni stąd ni zowąd pod jarzmo takiego dyrektorjatu się poddały!

Pozatem nie trzeba nawet być prorokiem, by zgóry przewidzieć, że „Z TEJ MAKI CHLEBA NIE BĘDZIE.“

Gdyby nawet powstał taki dyrektorjat czterech mocarstw, jakież byłyby jego losy?

Italja chce „objąć kierownictwo“ bo „poza zasadami faszyzmu niema zbawienia...“ Dumny Albjon nie lubi takiego stylu, gdyż jak wiadomo „poza Angliją właśnie niemasz na świecie żadnej wielkości. Anglja nigdy pod niczyją komendę nie pójdzie! Co najwyżej zgodzi się na „współpracę“ w rozdawaniu cudzej własności... A Niemcy? Zwłaszcza „Trzecie Niemcy! z potretem Adolfa Hitlera w wielkim oltarzu! Warto przypomnieć orację, z którą wystąpił redaktor „Völkischer Beobachtera“ Rosenberg na słynnym kongresie Volty w Rzymie. Mówił on tam obszernie o „Świętem Cesarstwie Rzymskiem narodu niemieckiego“ i przeprowadzał porównanie między

odrodzeniem Włoch w Średniowieczu, oraz równoczesną reformacją w Niemczech. Dziś zaś Italja odrodziła się przez powrót do rzymskiej dyscypliny, Niemcy zaś realizują odrodzenie nowej formy życia.“

Uznaje więc — przez wysoką kurtuzę oczywiście — równorzędność Italji z Niemcami. Wtedy zresztą Adolf Hitler nie był jeszcze kanclerzem... Dziś „zbawienie świata“ leży napewno nie w faszyzmie lecz w hitleryzmie — w po-

jęciu, rzecz jasna, wszystkich Niemców. Za dużo więc jakoś tych wszystkich wielkości wśród trzech kontrahentów ewentualnej „dyktatury“ nad światem. Dyktatura normalna sprowadza się zawsze prędzej czy później do jednego tyłgo mianownika.

Pozostaje jeszcze „ten czwarty: FRANCJA. Czy da się wziąć na ten „kawał“ czy nie?

Trudno dziś przewidzieć, żyjemy bowiem w okresie różnych nieprawdopodo-

bnych wyskoków i niespodzianek. W każdym razie byłby to bardzo dynamiczny i bardzo niebezpieczny związek, coś tak jak — mówiąc gwarą ludową — psa z kotem!

Między Francją a Niemcami leży Alzacja i Lotaryngja ... i Saara ... i teraz o-tatnio Kehl...

Między Francją a Italją całe Morze Śródziemne i Czarny Łąd... i Tunis... i mimożowe gaje na Riwierze...

Między Francją a Angliją — cień Napoleona chłodzi zawsze wylew zbytniej serdeczności.

Dyktatura czterech mocarstw mogłaby więc znaleźć rację bytu tylko w formie „przefasonowania“ się na jakąś komisję rozdzielczą, któraby się rozporządzała losami i terenami państw obcych.

Państwa zaś obce, nawet najmniejsze i najsłabsze na „taki interes“ — nie pójdą i żadnych praw samozwańczym dyrektorjatom nigdy nie udziela.

Jeśli chodzi o Polskę, to znana i wrodzona nam tradycyjnie tolerancja i poszanowanie wolności przekonani sprawia, że nie możemy przeskadzać nikomu w tworzeniu takich paktów i porozumień jakie się komu żywnie podoba. Nie wtrącamy się do niczych spraw, ale **BIADA TEMU CZY TYM, KTÓRZYBY SIĘ DO NASZYCH SPRAW WTRĄCĄC OSMIELALI**.

Już jowialny Pan Zagłoba wypowiedział się w tej sprawie bardzo poprostu Polska tak jak i pan Kmicic nie da sobie niczego odebrać, bo to co posiada jest muchą w porównaniu z cudzemi posiadłościami, mnożeniem sama się zajmuje, na dzielenie z nikim się nie zgodzi, mogłaby najwyżej coś dołożyć, ...co może nie wszystkim miłym by było!

Mussolini jak Pallas Atena z „Nocy Listopadowej“ zawołał do siebie Mac Donalda okrzykiem „Do mnie, do mnie, do mnie!!! i spragniony „nowych doświadczeń i nowych umęceń“ zaproponował mu pakt czterech mocarstw. Nic nam do tego. Przewidujemy jednak, że z tej maki chleba nie będzie — albo że wypieczę się taki zakalec, iż grozi udziałem swym twórcom. To ich sprawa.

A MY POMORZA NIE DAMY!

Konsekracja Biskupa Polowego W. P.

W uroczystej konsekracji ks. biskupa Gawnina, która odbyła się w Królewskiej Hucie w niedzielę wzięło udział około 10 tysięcy osób. Całe miasto przybrane było sztandarami a w uroczystości wzięli udział ks. prymas Hlond, ks. biskupi Adamski i Tymieniecki. Na uroczystości przybył również wojewoda dr. Grażyński, jako reprezentant Pana Prezydenta i gen. Sosnkowski, jako reprezentant Marszałka Piłsudskiego. Zdjęcie nasze przedstawia uroczystą procesję. Pod baldachimem kroczy ks. kardynał Hlond (1), przed nim ks. biskup Adamski (2) i ks. biskup Gawnina (3).

Uroczysta inauguracja dyktatury w Niemczech

Otwarcie Reichstagu

Gabinet Rzeszy uchwalił dziś projekt ustawy o nadzwyczajnych pełnomocnictwach dla rządu i przesłał go do Reichstagu.

Na podstawie ustawy rząd Rzeszy otrzymuje prawo uchwalania ustaw poza ramami zakreślonymi konstytucją.

Uchwalone przez rząd ustawy mogą odstępować od konstytucji pod warunkiem, że nie dotyczą instytucji Reichstagu i Rady państwa Rzeszy.

Prawa przysługujące prezydentowi Rzeszy pozostają niezmienione. Uchwalone przez rząd ustawy po ogłoszeniu nabierają mocy obowiązującej.

Umowy, zawarte przez rząd Rzeszy z

obcymi państwami w sprawach, objętych ustawodawstwem Rzeszy nie wymagają na okres ważności ustawy o pełnomocnictwach zgody ciała ustawodawczego. Rząd Rzeszy ogłasza samodzielnie rozporządzenia wykonawcze.

Ustawa o pełnomocnictwach wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W żmość jej upływa w dn. 1 kwietnia 1933 r.

Prezydent Hindenburg ogłosił następujące orędzie do narodu:

„W dniu uroczystego otwarcia Reichstagu Niemiec, który opowiedział się jak za den z jego poprzedników (d czasu wielkiej wojny za narodem i zdolnym do obrony

państwem, z czcią i wdzięcznością zwracam swą myśl ku poległym za Niemcy. Z niezachwaną wiernością pozdrawiam rodziny naszych drogich zmarłych i z uczuciem serdecznym koleżeń twa moich towa rzyszy z wielkiej wojny. Ofiara życia i sił, jaką Niemcy musiały ponieść w tej wojnie, nie poszła na marne. Z upadku dźwigają się Niemcy, odzyskując siłę narodu w duchu tych, którzy walczyli i polegli za naród i ojczyznę. Potężna Rzesza niemiecka niech będzie ich dumnym i trwałym pomnikiem“.

W przeddzień otwarcia nowego Reichstagu plac Republiki, na którym znajduje się parlament Rzeszy oraz pomnik Bismarcka, otrzymał dawną swoją nazwę Placu Królewskiego. Plac kanclerski przemianowany został na plac Adolfa Hitlera. Usunięte po przewrocie w 1918 r. z sali posiedzeń magistratu berlińskiego portrety królów pruskich zostały rozwieszane na dawnych miejscach.

Rząd Rzeszy dokłada wszelkich starań aby uroczystościom w Poczdamie nadać charakter święta narodowego. Ulice i domy udekorowane są zielenią i flagami o barwach czarno-biało-czerwonych i sztandarami hitlerowskimi ze swastyką. Pomiędzy Berlinem a Poczdamem zarządzono wzmocnienie komunikacji kolejowej i autobusowej. Władze wezwały przedsiębiorstwa i fabryki do zarządzania przerw w pracy w czasie uroczystości. Pracownicy i robotnicy mają być zwolnieni od zajęć. Na podwórzach fabrycznych będą ustawione megalofony, za pomocą których podawane będą informacje o przebiegu uroczystości.

Biała księga Indyj

Reforma konstytucji hinduskiej

W Londynie ogłoszono „białą księgę“ zawierającą projekt reformy ustroju konstytucyjnego Indyj. Projekt ten przewiduje utworzenie federacji złożonej z autonomicznych prowincji, obecnie podporządkowanych bezpośrednio koronie brytyjskiej, oraz z poszczególnych państw holdowniczych z tem zastrzeżeniem, że do federacji przystąpi niemaiej jak połowa tych państw. Birmanja pozostanie poza obrębem federacji. Organem prawodawczym federacji indyjskiej ma być Izba wyższa złożona z 260 członków, mianowanych przez książąt oraz wybieranych przez parlamenty prowincjonalne. Izba niższa składa się z 375 członków, z których 125 mianowanych przez książąt, a 250 przez ciało wyborcze, stanowiące 2—3 proc. ogółu ludności. Kobie-

ty będą miały prawo głosu przy wyborach federalnych i prowincjonalnych, jednakże liczba mandatów prawodawczych obsadzonych przez kobiety będzie ograniczona. Organami prawodawczymi prowincji będzie Rada Stanu i Izba wybierane bezpośrednio przez około 14 proc. ludności. Władza wykonawcza spoczywać będzie w ręku wicekróla mianującego radę ministrów. Ministrowie odpowiedzialni będą przed parlamentem z wyjątkiem spraw zastrzeżonych wyłącznej kompetencji wicekróla, a mianowicie obrony narodowej, spraw granicznych i spraw wyznaniowych. Wicekról wyposażony będzie w szerokie uprawnienia i będzie miał prawo w wyjątkowych okolicznościach wydawać rozporządzenia z mocą ustawy.

Zbrodnia niemiecka w Szkicu

„Trzecia Rzesza“ jest zdolna do wszystkiego

Szkic, duża polska wioska, położona o kilka kilometrów od granicy polskiej w powiecie złotowskim, była w dniu 12 marca, t. j. w dniu wyborów do ciał samorządowych w Niemczech, widownią niesłychanych zjść. Dnia tego wieczorem koło godziny 20 powstała w karczmie na tle nieporozumień prywatnych kłótnia między jednym z mieszkańców Szkicu niejakim Gałą i Niemcem Ritzą, pisarzem w miejscowym majątku i równocześnie sołtysem wsi.

Pawelski miał pewód do niezadowolonia ze Szkica, bo w wiosce tej przy wyborach do Landtagu 5 marca padło o 33 proc. głosów polskich więcej niż w dotychczasowych wyborach. By przeciwdziałać niebezpiecznym dla niego osobiście i dla jego patriotycznych zapałów wynikom wyborów do rady gminnej, które odbywały się, jak wiadomo, 12 marca, Pawelski usiłował spowodować unieważnienie listy polskiej do rady gminnej, ale mu się to nie udało. Szukał więc okazji do urządzenia pogromu ludności polskiej i wykorzystał w tym celu zajście w karczmie. Jakkolwiek zajście to miało charakter zwykłego nieporozumienia słownego (a było ono podobno nawet sprowokowane), została wezwana do Szkica teletonicznie policja ze Złotowa, która przybyła autem ciężarowym w towarzystwie t. zw. policji pomocniczej, złożonej z hitlerowców. Policja w towarzystwie miejscowego landjägera przystąpiła od razu do przeszukiwania wieski, zaczynając od miejscowej szkoły polskiej. W szkole była właśnie w tym czasie zgromadzona przy radju młodzież polska ze Szkica, by słuchać wyników wyborów. Młodzież tę rozepędzono, bijąc w obecności i przy udziale landjägerów ze Szkica i Złotowa pałkami gumowymi i uganiając się za chłonicami się przed napadem Polakami po wiosce i bijąc dotkliwie. Ponieważ część młodzieży schroniła się do mieszkania gospodarza Cieślaka, znajdującego się w domu, w którym mieści się również szkoła polska, przypuszczono szturm do drzwi tego mieszkania, uszkadzając je i wypędzono znów młodzież na dwór, by ją tam znów dotkliwie pobić. Kil-

ka osób jest bardzo dotkliwie od uderzeń pałką gumową pobitych, jedna zaś z pośród młodzieży nawet do utraty przytomności. Dokonywując napaści, poszukiwano nauczycieli polskich, którym udało się tylko dzięki szczęśliwemu zbiegowi okoliczności uniknąć pobicia.

W parę dni potem wypadki przybrały wręcz niesłychany obrót: Aresztowano zupełnie niespodziewanie miejscowego nauczyciela polskiego p. Dudziaka oraz dwóch Polaków: Niteckiego i Cieślaka. Jest to stara metoda niemiecka, stosowana wobec Polaków: najpierw urządza się napad na polską wioskę, a potem aresztuje się Polaków, przeprowadza śledztwo, sporządza akt oskarżenia, urządza komedję sądową i skazuje Bogu ducha winnych, spokojnych ludzi, pobitych przez napastników, na więzienie. Aresztowanych w Szkicu umieszczono w więzieniu policyjnym, nie zadając sobie nawet trudu wszczęcia jakiegokolwiek śledztwa.

Jednocześnie, by usprawiedliwić aresztowanie i przetrzymywanie spokojnych ludzi w więzieniu puszcza się do prasy nie-

mieckiej wiadomości, że aresztowani mieli uprawiać... agitację polsko-komunistyczną. Jak potwornie głupia jest ta insynuacja, świadczy tuż samo określenie rzekomej agitacji terminem polsko-komunistyczna.

Tę prowokacyjną metodę trzeba zdema-skować i przygwoździć. Jakkolwiek kłamstwo krótki ma żywot, to jednak wiemy, że zostawia ono nieraz głębokie ślady.

OBCENA POLITYKA NIEMIECKA NIE COFA SIĘ PRZED NICZEM. Czyż nie jest pouczający przykład, jak zareagowała prasa zagraniczna, bo niemiecka prasa „narodowa“ musi milczeć na fakt podpalenia Reichstagu? Czyż z tego stancwiska za granicę nie wyniki, że NIEMCY DZISIEJSZE SĄ ZDOLNE DO WSZYSTKIEGO i że się im to wyraźnie zagranicą w oczy mówi? Niemniej to, z jakim cynizmem, z jak lekkim sumieniem rzuca się na ludność polską podejrzenie o komunizm, nie licząc się zupełnie z tem, że taka podłość wywołać musi cburzenie na metody polityczne, jakimi zamierza się na przyszłość, bo niewątpliwie jest to planowa akcja, zwalczająca mniejszość polską.

przeciwko bólom głowy

Do nabycia we wszystkich aptekach.

Dzikie pretensje

W 12 rocznicę plebiscytu na Górnym Śląsku niemieckie związki górnośląskie urządziły w Berlinie manifestacyjne zgromadzenie na rzecz „przyłączenia“ polskiego Górnego Śląska do Niemiec. Przewodniczący zebrania dr. Richter w przemówieniu swem m. in. twierdził, że w chwili wygaśnięcia konwencji genewskiej cały kompleks zagadnień górnośląskich (!) wejdzie w stadium decydujące.

Po przemówieniu Richtera odczytano depeche, jakie zostały wymienione z prezydentem Rzeszy i kanclerzem Hitlerem.

„Niemcy wkrótce odbiorą Kłajpedę“

Jak donosi z Tyłży organ mniejszości litewskiej „Naujasis Tiltas Kelevis“, do sali litewskiej w Tyłży, gdzie dr. Wydunas pracował ze swym chórem, wdarała się szturmówka umundurowanych hitlerowców którzy zażądali, aby Litwini odśpiewali hymn „Deutschland über alles“. Jeden z Litwinów, który nie śpiewał, został silnie poturbowany i pobity. Przed wyjściem jeden z hitlerowców oświadczył, że Niemcy wkrótce odbiorą Litwie Kłajpedę.

Szwajcarskie „oko za oko“

Poruszenie w Szwajcarii wywołał dekret ministra Pracy Rzeszy, grozący wydaleniem z Niemiec pracujących cudzoziemców. W Niemczech przebywa i pracuje około 45.000 Szwajcarów. Wrazie, gdyby byli oni istotnie zagrożeni wydaleniem, rząd szwajcarski zamierza zawartą w szwajcarskiej ustawie o pobytku i osiedleniu się cudzoziemców zasadę wzajemności zastosować do 130.000 Niemców, przebywających w Szwajcarii. W sprawie tej toczą się rokowania między rządami niemieckim i szwajcarskim.

Słodkie miody z Rapalla...

Histeryczne oburzenie prasy sowieckiej na zarządzenie hitlerowskie

Omawiając fakt niedopuszczenia dziennikarzy sowieckich na inaugurację posiedzenia Reichstagu, „Izwiestja“ piszą:

„Polityka rozszalałego terroru i żandarm-skich zakazów, prowadzona przez klikę faszystowską w Niemczech, ilustruje lepiej, niż jakikolwiek inny argument bezsilność i dzikość tych panów, uciekających się do rozmaitych represyj policyjnych, nie mając możliwości prowadzenia choć nieco rozsądniejszej polityki. Niedopuszczenie dziennikarzy sowieckich na inaugurację posiedzenia Reichstagu niemieckiego jest ostatnim znakomitym czynem przywódców faszystowskich, którzy stracili całkowicie głowę. W ten sposób zapewnia sferę kierownicze faszyzmu niemieckiego pragną zamantefestować swą chęć wzięcia udziału w awanturach antysowieckich. Nieszczęściu ci politycy nie rozumieją, że uchwalając te wszystkie zarządzenia, dają jedynie dowód swej miernoty!!

„Czytelnicy sowieccy mają już opinię określoną o ustroju faszystowskim w Niemczech

i wiedzą, że państwo socjalistyczne, postępujące ciągle na drodze swej rozbudowy i rozwoju, stanowi jaskrawy kontrast z dezorganizacją i anarchją panującą w Niemczech faszystowskich. Prowokacyjne represje przeciwko dziennikarzom sowieckim dowodzą, że mało przewidujący żandarmi hitlerowcy zatracili wszelkie poczucie miary i wszelkie pojęcie doniosłości obecnych wypadków. Jak więc ci panowie mogą zrozumieć całą blażenską absurdalność ich usiłowań zaatakowania prasy wielkiego państwa socjalistycznego“

„Jest również wątpliwem, aby ta banda faszystowska zdołała pojąć, jak niebezpieczną dla Niemiec grę podejmuje, uchwalając prowokacyjne zarządzenia antysowieckie. Jeśli istnieją jednak jeszcze w Niemczech politycy, którzy zachowali choć resztki zmysłu państwowego, muszą oni zrozumieć, że czynny przywódców faszystowskich w Niemczech skierują się przedewszystkiem przeciwko samym Niemcom.“

Śmierć szefa marynarki włoskiej

Z Rzymu donoszą o śmierci głównodowodzącego flotą wojenną włoską księcia Abruzzów.

Książę Ludwik Amadeusz Savoia-Aosta, ks. Abruzzów urodził się dnia 29 stycznia 1873 roku jako syn J. król. Mości Amedeusza Ferdynanda Marji Savoia, króla Hiszpanji i Jej. król. Marji Wiktorji dal Pozzo della Ci-sterna królowej Hiszpanji.

Jako wojskowy wykazał zalety niepowsze-dniej miary, w życiu prywatnym zaś był niestrudżonym działaczem społecznym, zwłaszcza na polu kolonizacji.

W Somalji stworzył jedną z najważniejszych placówek produkcji bawełny.

Przystąpił od pierwszej chwili do ruchu faszystowskiego i był związany węzłami osobistej przyjaźni z Mussolinim.

Należał do sztabu generalnego marynarki królewskiej od roku 1889 aż do roku 1918 w stopniu admirała. Odbył dwie podróże naokoło świata. Był inspektorem łodzi podwodnych podczas kampanji włosko-tureckiej w latach 1915—1918. W roku 1930 został członkiem Akademii Włoskiej.

Wyprawy: Pierwszy dostał się na szczyt góry S. Elia na Alasce. W latach 1899—1900 uczestniczył w wyprawie na statku „Gwiazda Polarna“ na morze Arktyckie w celu dostania się na biegun północny. Pierwszy dotarł na najwyższe szczyty śnieżne gór Ruwenzori — znajdujących się wśród wielkich jezior pod zwrotnikowych Afryki Środkowej (w 1906 r.) W r. 1909 stanął na czele ekspedycji na łańcuch Karakorum — Himalaja. W 1928—1929 odbył podróż eksploracyjną po rzece Uebi Scebeli od źródeł tej rzeki aż do Somalji włoskiej

Stosunki handlowe czesko-niemieckie

Stosunki handlowe czesko-niemieckie w ostatnich czasach zaostrzyły się, czego wyrazem jest rozporządzenie ogłoszone w Czecho-słowacji, mocą którego importer czeski może obecnie wplacać należność eksporterowi niemieckiemu jedynie do banków zesckich,

Gdańsk-krajem nieograniczonych możliwości

Ultimatum Greisera do Ziehma aby... ustąpił z prezydentury Senatu

W niemieckich kołach parlamentarnych w Gdańsku rozeszła się wiadomość, że przywódca hitlerowców Forster i Greiser postawili obecnemu prezydentowi senatu ultimatum, aby najpóźniej do czwartku ustąpił ze swego stanowiska.

Hitlerowcy uzyskali już w międzyczasie przeważający wpływ w związku agrarnym, w którym najwybitniejszy rywal prezydenta Ziehma dr. Rauschnig na zebraniu w Nytychu 17 marca uzyskał 500 głosów przeciw 10. Równocześnie w komisji głównej Volkstagu

hitlerowski poseł Malsch zarzucał senatowi, że nie pomaga rolnictwu lecz wykorzystuje je po bolszewicku.

Wobec takiego zaostrzenia walk partyjnych dzienniki socjalistyczne i centrowe w Gdańsku przestrzegają jeszcze w ostatniej chwili przed oddaniem władzy w ręce hitlerowców. „Danziger Landeszeitung“ jako organ centrowców oświadcza, że na hitlerowca jako prezydenta senatu nie zgadzają się nacjonaliści, a na hitlerowca jako senatora spraw wewnętrznych i policji nie zgadzają się centrowcy, którzy są

ważnym czynnikiem w obecnym sejmie gdańskim. Socjalistyczna „Volkstimme“ przestrzega przed oddaniem decydującego wpływu hitlerowcom, których rządy będą zawsze źródłem wewnętrzno politycznych i zewnętrznych niepokojów i rozruchów. Oddanie policji w ręce jakiegos drugiego Goeringa w Gdańsku byłoby katastrofalne dla bezpieczeństwa i wolności osobistej, oraz dla stosunków prawnych w Gdańsku.

„Volkstimme“ dowodzi, że metody stosowane przez hitlerowców w Rzeszy muszą wszystkich spokojnych obywateli odstraszyć od powierzenia jakiegokolwiek wpływu hitlerowcom w Gdańsku. W końcu dziennik wzywa obecny senat, ażeby pozostał nieugięty wobec hitlerowców.

Zobaczymy, jak prezydent senatu dr. Ziehma zareaguje na ultimatum Greisera

Uroczystości „poczdamskie“ w szkołach Wolnego Miasta

Na kilka dni przed imieninami Marszałka Piłsudskiego władze gdańskie zakazały urządzenia przygotowanego przez Polaków na 19 marca uroczystego obchodu z tem uzasadnieniem, że Polska... nie wycofała jeszcze swej wzmocnionej załogi z Westerplatte. Po wycofaniu załogi zakaz mimo to nie został cofnięty.

W sobotę 18 marca jednak, kiedy nie dozwolono urządzenia uroczystości polskiej z okazji imienin Marszałka Piłsudskiego w Sopocie, pozwolono wszecniemcom urządzać w Sopocie w sopoekim Domu Kuracyjnym, gdzie przemawiał hr. Brockdorff na temat: „Jak przezwyciężyć bezrobocie“. Aczkolwiek temat hr. Brockdorffa miał charakter gospodarczy, to on sam i program związku wszechniemieckiego w Gdańsku jest wyraźnie polityczny

Niedość na tem, dzień wtorkowy, w którym hitlerowski parlament Rzeszy zebrał się w Poczdamie na inauguracyjne posiedzenie został ogłoszony przez władze szkolne jako święto urzędowe. O godz. 11.30 przerwano naukę w szkołach gdańskich, zorganizowano wielkie uroczystości i obdarzono wszystkie dzieci bez różnicy przekonań partyjnych transmisją z parlamentu obcego państwa.

Trudno twierdzić, że poczdamskie uroczystości w Gdańsku nie mają charakteru politycznego, pominiwszy fakt, że dzieci w szkołach gdańskich składają się nie z samych polityków hitlerowskich, lecz także z dzieci, których rodzice mają inne zapatrywania polityczne.

Gdańsk staje się zwolna krajem nieograniczonych możliwości.

Demonstracja gdańska przeciw handlowi z Polską

Na ulicach Gdańska rozrzucono ulotkę, na wólującą do demonstracji przeciw Żydom i wzywającą na zgromadzenie protestacyjne w dniu 22 bm. przeciw prowadzeniu handlu z Żydami.

Charakterystycznym jest, że pod płaszczykiem walki z Żydami ukrywa się agitacja o wszczęcie bojkotu produkcji przemysłowej polskiej. Świadczy o tem wezwanie, znajdujące się w ulotce: „prez z polskimi towarami hurtowymi dla gdańskich przedsiębiorstw, żaden handlarz detaliczny nie powinien przyjmować towarów z Polski“.

Śmiałe ataki na „tron bogów”

Wyprawa na Kanchendzengę

Wysoko ponad nizinę północno-indyjską wznoszą swoje śnieżne szczyty Himalaje. Najwyższe pasmo górskie na kuli ziemskiej. Niedostępne, w lodowy pancerz okute masywy skalne giną w chmurach, grozę i postrach budząc wśród krajowców, dla których szczyty te są siedzibą ich bogów, nietykalną i świętą. Dla tego też stosunkowo niedawno rozpoczęły się wyprawy alpinistyczne na szczyty Himalajów, przyczem niemałą trudność stanowiło przewyciężenie zabobonności krajowców.

Wyprawy w Himalajach datują się właściwie dopiero od 12 lat. W r. 1921 przedsięwzięto pierwszą wyprawę na najwyższy szczyt świata Mount Everest. Wyprawa ta, podobnie jak i następna, była dziełem spinaczy i uczonych angielskich. Wyprawy niemieckie, przedsiębrane w latach 1929 i 1931 miały na celu zdobycie szczytu Kanchendzenga, rywalizującego o drugie co do wysokości miejsce w Karakorum.

Jeżeli Mount Everest ęci swoją wysokością, to Kanchendzenga pociąga przedewszystkiem śmiałością kształtów, swem jedynym położeniem, wznosi się bowiem odosobniona nad niziną północno-indyjską, oraz swem znaczeniem w religii hinduskiej.

Kierownik wypraw niemieckich na Kanchendzengę Dr. Bauer bawił ostatnio w Polsce, gdzie wygłosił szereg odczytów o tych próbach zdobycia wysokiego szczytu.

Punktem wyjścia na Kanchendzengę jest znana stacja klimatyczna Indji, Dardżeling, położona na ca 2000 m. n. p. m., od której Kanchendzenga oddalona jest w linii powietrznej o niespełna 70 km. Droga wiodła przez kraj Sikkim, a do transportu prowiantu i ekwipunku potrzeba było kolumny złożonej z kilkuset tragarzy.

Pierwsza wyprawa w r. 1929 miała charakter raczej rekognoscyjny. Właściwy atak na szczyt przypuściła dopiero wyprawa druga, opierając się na doświadczeniach pierwszej. Gdy pierwsza wyprawa musiała zawrócić głównie z powodu późniejszej pory (październik), druga wyruszyła znacznie wcześniej, opuszczając ostatnią osadę Sa-chen 23 czerwca 1931 r.

Główny obóz rozbito nad lodowcem Zemu, spływającym z Kanchendzengu olbrzymim, 28 km, językiem. Droga na szczyt wiodła ostrogą skalną, schodzącą w dolinę od granicy północno-wschodniej. Z pomocą doborowego oddziału tragarzy rozpoczęto dwumiesięczny atak. Posuwano się etapami, zakładając na każdym z nich obozowiska, w partjach skalnych pod namiotami, w partjach lodowych w kurtach w śniegu i lodzie jaskiniach. Walecząc z niezwykłą stromizną, olbrzymimi masami fantastycznych nawisów lodowych kuto drogę w wiecznym lodzie. Na zdobycie kilkuset metrów wzniesienia trzeba było nieraz kilkunastu dni. Główną troską czołowej grupy było zachowanie łączności i dowozu prowiantu z dolin. Niezwykle jednak wysoka temperatura, jaka nastąpiła z końcem lipca i w sierpniu sprawiła, że nastąpiła odwilż, i śnieg w którym wykuto

drogę osuwał się, zasypując wyniki wielodniowych wysiłków.

Nie brakło i śmiertelnych wypadków. Jeden z uczestników wyprawy runął w lodowej rynnicy, pociągając za sobą tragarza. Wywo-

Kanchendzenga, niedostępny szczyt w Himalajach

łało to trzydniowy zastój w posuwaniu się naprzód.

Wreszcie po dwumiesięcznych wysiłkach osiągnięto granicę północno-wschodnią głównego szczytu. Spinaczy dzieliło odeń zaledwie 1800 m. i 600 m. wzniesienia. Tu jednak sta-

nęła im na drodze przeszkoda, która ich zmusiła do odwrotu. Niewielki jak na tamtejsze warunki, bo 150 m. uskok granicy pokrył się w 24 godzinach świeżym śniegiem na grubość 2 m. Wobec szalonej, do 60 stop. dochodzącej

stromizny sforsowanie go bez puszczenia lawiny było niemożliwym. Czekało kilka dni bezskutecznie. Grożący brak prowiantu i ogólne osłabienie wszystkich uczestników, z których wszyscy zapadli na ciężkie choroby, nakazały odwrot.

Jak król Sobieski moskala z pałacu wypędził?

Magnacki park. Dziś mało już takich pozostało w Polsce, a te nieliczne, które dotwały do naszych czasów, zdziczały, zarastając glogiem i tarniną jak ten właśnie. Natolin, rozległy park, należący do wielkiego klucza wilanowskiego, oddawna stał się lasem. Tylko największe, kilkunastokrotne dęby i śmigle świerki znaczą jeszcze kierunek, w jakim biegły tu niegdyś — wspaniałe aleje i perspektywy, wytyczone w stu letniu 18-ym, a może i wcześniej, w czasach, — gdy zwycięski pogromca Turków pod Wiedniem wśród niezdrowych rozlewisk i mokradel, dla siebie i królowej Marysienki stawiał w Wilanowie pierwsze zręby barokowego pałacu.

Kto wie? Wśród ludu okolicznego utrzymuje się przecie uporeczywie wieść, że tu właśnie w Natolinie, zwanym inaczej Bażantarnią, przebywał król Jan III, osobiście nadzorując budowę pałacu wilanowskiego.

Jeśli tak było istotnie, to twórca malego Wersalu podwarszawskiego, wybrał miejsce odpowiednie. Z ozdobionego lekkimi kolumnami i marmurowym popiersiem Junony tarasu pałacu natolińskiego, zbudowanego już w wieku 18-ym przez księcia Czartoryskiego wojewodę ruskiego, rozciąga się wszak widok dość rozległy. Można stąd ujrzyć nie tylko Wilanów, ale nawet srebrną wstęgę Wisły, nie mówiąc już o tych

miłych niespodziankach jakie wśród parku natolińskiego rozsypał szczerą dłonią wiek 18-ty wiek sentymentalizmu.

Tuż pod wzgórzem pałacowym błyszczą gładkie zwierciadło stawu, w którym przegląda się białe kolumny. Dalej widnieją sztuczne ruiny, przypominające stary cyrk rzymski. W innej stronie bieleją ściany malej świątyni; Sybilli, a tam znów strome zbocza głębokiego parowu połączył wdzianę strzeżony przez kamienne lwy, mostek etruski.

Wszystko to jednak jest już tylko pozorem piękną. Sentymentalne pamiętki czasów romantycznych rozsypują się w grzy, już nie sztuczne, ale prawdziwe, pośród których, pogwizdując ochryple, przechadzają się czasem bażanty, — przemknie zgrabna sarenka lub śmigie w chryzących susach zając. Zapuszczony park natoliński przechował dotąd dawną swą tradycję. Po dziś dzień, jak niegdyś jest terenem łowieckim.

— Och, bywały tu kiedyś polowania — mówi mi gajowy z Natolina. — Bywały. Pamiętam. Padalo czasem naraz po kilkadziesiąt sztuk zwierzyny.

— Mieliście tu ciekawych myśliwych? — wtrącam, aby przedłużyć rozmowę.

Gajowy skręca papierosa.

— No, różni przyjeżdżali — mówi wolno.

Największa maszyna rotacyjna

Pewna niemiecka fabryka maszyn dostarczyła w tych dniach na zamówienie z Hiszpanji olbrzymią maszynę rotacyjną, która pobija wszystkie dotychczasowe rekordy szybkości. Maszyna ta waży 70 tysięcy kg i bije w ciągu godziny 112.000 egzemplarzy 16 arkuszowej gazety, co stanowi 210 kilometrów papieru. Szybkość przesuwania się wstęgi papieru po przez walce maszyny wynosi 37 kilometrów na godzinę. Maszyna dostarczana była częściami w kilku wagonach towarowych. Do zmontowania jej na miejscu wyjechała cała brygada mechaników specjalistów.

Głowa niemowlęcia w żołądku chłopca

Lille, 21. 3 (PAT) Wielkie zainteresowanie w tut świecie naukowym wywołała wiadomość o niezwyklej wynikach operacji, dokonanej na 12 letnim chłopcu. Uskarżał się on od dłuższego czasu na wewnętrzne bóle. — Młodego chłopca Paula le Court poddano przezświetlaniu promieniami Roentgena. Prześwietlenie to wykazało obecność w żołądku chłopca narośli, która po operacji okazała się głową niemowlęcia, posiadającego normalnie uformowane podniebienie i szczękę, a nawet wyraźne uwłosienie. Le Court czuje się po operacji zupełnie dobrze. Głowę niemowlęcia oddano do laboratorium uniwersyteckiego w Lille.

Budujemy „Flotę Narodową”

Ale o jednym, którego sam nie pamiętam, dotąd wspominają jeszcze. Moskal był. Rotmistrz od dragonów. Ale tego król Sobieski z pałacu wypędził.

— Co takiego? Konflikt zwycięzcy z pod Wiednią z dragonem Mikołaja I-go czy II-go Pomiejszanie dwóch epok?

Wcale nie. Gajowy wyjaśnia mi rzecz pokrótce.

Zjechał kiedyś do Natolina ten oficer rosyjski, sławny zabijaka i awanturnik. Zjechał na polowanie z ordynansem. Był dobrze podпиты, a po polowaniu jeszcze lepiej. Zabawił aż do zmierzchu, więc zaproponowano mu nocleg. w świątyni Sybilli, która już wówczas była tylko stodolą. Ale ambitny myśliwy nie zgodził się na to. Jaktó? Był przecież w podbitym przez swego monarchę „krajem przywilejskim”. Morze miał po kolana. Pluł na wszystko z wysokiej góry. Mógł rozkazywać i rozkazał, aby mu posłano w pałacu. Postanowił, że tam właśnie się prześpi, choć uprzedzano go, że pałac jest rudera i że straszy w nim coś nocami. — Biedny rotmistrz dragonów. Nie minęła godzina a był już trzeźwy. O północy wypadł z pałacu, krzycząc wielkim głosem, że król Sobieski zstąpił z portretu i własną ciężką obutą nogą królewską dał mu tegiego kopniaka. JMT.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos”

(the coming of Amos)

585 Przedruk wzbroniony

— Och, tatuśku — rzekła wśród lkań — gdyby miał choć trochę zmysłu humoru, zaniechałby tej głupiej pogoni.

— Moja droga — szepnąłem — jemu to wyjdzie na dobre. Wróci bogaty w humor całego świata.

Wróciłem do Cannes na najczudniejsze dla mnie miesiące roku, czerwiec i lipiec, pozostawiając Dorotę w Londynie. Bezmyślni ludzie, których sprowadza na Riwierę modny sezon, luty i marzec, nie mają pojęcia, jaka ona jest cudna w lecie. Jaka wspaniała, jaka zielona, jaka bogata w kwiaty, które na północy kwitną w różnych porach, a tu jednocześnie! Przydrożne skały są pokryte powojem, sosny obrasta wistarja, domy — bougainvilleae. Kwitnie mimoza. Krzewy heliotropu perfumują powietrze. W ogrodach jaśnieją gładjolusy, wielkie bratki i stokrotki i słoneczniki, i ostatnie róże... I od morza wieje zawsze orzeźwiający wiatr.

Wszystkie wielkie hotele i Domy Próżności są zamknięte i Cannes plawi się w niebiańskim spokoju. Tylko złoty piasek plaży roi się setkami ciał.

Bez obawy przed deszczem, czy mistralem można jechać łódką na wyspy Sainte Marguerite, gdzie człowiek w żelaznej masce był uwięziony przez siedemnaście lat — Saint Honorat, gdzie znajduje się klasztor, liczący trzynaście wieków istnienia. I dalej wzdłuż wybrzeża, żeby marzyć, marzyć, marzyć...

Gdybym wiedział, co się działo z księżną, byłbym zupełnie szczęśliwy. Malarz nigdy nie jest samotny (a właściwie nie powinien być), zwłaszcza zaś portrecista, który wyrwał się z pracowni na otwarte powietrze i może malować to, na co mu przyjdzie fantazja. Niestety, tegoroczna samotność nie przyniosła mi ukojenia. Tęskniłem za Nadją; za jej widokiem, za jej głosem...

Płynąc żagłówką po błękitnej toni wyobrażałem sobie, że mam ją przy sobie Nawiasem mówiąc, nie wiem, czy ona lubi romantyczne przejażdżki.

Nie dawała znaku życia. Nie odpisywała na listy. Nie informowała o swoich ruchach prasy.

Markiz Fontana z żoną opuścili Cannes, wynajawszy willę na lato jakimś mądrym Amerykanom. Zresztą, gdyby zostali, to teżbym się nic od nich nie dowiedział. Słowem Nadja zapadła się jak pod ziemię. Ale dlaczego tak się zakonspirowała? Gubiłem się w domysłach.

Sierpień spędziłem u przyjaciół w Szkocji, we wrześniu namalowałem w Londynie parę portretów, w październiku wróciłem do Cannes. W listopadzie otwarto wielkie hotele i luksusowe skle-

py, w grudniu zaczęli ściągać szulerzy. Ja żyłem jak zwykle. Na Boże Narodzenie przyjechała do mnie Dorota, a na Nowy Rok Klaudjusz Worthington. Wynałazł jakieś ulepszenie przy Dutroyenach i wiodło mu się doskonale. Zorjentowałem się, że ofiarował Dorocie serce i fortunę, ale dostał kosza. Wobec tego pojechał do Monte Carlo, gdzie wygrał ogromną sumę i znów oświadczył się o Dorotę, obiecując dodatkowo Rolls-Royce'a. Po drugim koszu przegrał to, co wygrał, a co Dorota poradziła mu umieścić w papierach państwowych. W trakcie tych przejść jadł z apetytem, grał w golfa i rozbijał się po Croisette czerwonym, milionowym torpede.

— Najzabawniejsze jest to — rzekłem jednego dnia do Doroty — że rodzice go uwielbiają.

— I ja będę kiedyś uwielbiać swoje potomstwo.

— Ale ponieważ nie jesteś matką Klaudjusza...?

— Niewiele się o niego troszczyć — odparła. Wkrótce potem zakomunikował nam, że jedzie do Italji lamować swoje Dutroyeny i że w powrotnej drodze znów do nas wstąpi. Na oznajmienie Doroty, że jej już nie zastanie, okazał szczerą żmartwienie.

— Inni mają szczęście — rzekł.

Sprowadziłem go do czekającego Dutroyena. Chciałem zostać w tyle, żeby dać biedakowi je-

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ku uwadze tym, co myślą o doli rolnika

O zmianę norm waloryzacji hipotek na Pomorzu

W obecnej chwili, kiedy najwięksi ekonomiści głowią się nad wyszukaniem różnych środków zaradczych przeciwko kryzysowi, a wszyscy mniej więcej zgodni są z tem, że **NALEŻY ZA WSZELKĄ CENĘ RATOWAĆ PRZEDWszystkiem NASZE ROLNICTWO**, pozwalam sobie poruszyć dwie sprawy, które dzisiaj zdają mi się być bardzo aktualne i zwłaszcza dla ziem zachodnich mają pierwszorzędne znaczenie. Pierwsza to **SPRAWA ZWALORYZOWANIA HIPOTEK**, ciągnąca na gospodarstwach rolnych, druga to sprawa nie przedawniających się odsetek.

Jak wiadomo polska ustawa waloryzacyjna (t. zw. lex Zoll) uregulowała sprawę hipotek; trzeba obiektywnie przyznać, że trudny ten problem rozwiązała ona w sposób, jak na one czasy odpowiedni. Jeżeli ustawa ta potrafiła znaleźć ten złoty środek i pogodzić naogół w sposób sprawiedliwy sprzeczne interesy wierzyciela i dłużnika, a nawet mogła tu i ówdzie być uważana przez wierzyciela za niekorzystną na ziemiach zachodnich, gdzie zaistniały specyficzne warunki, okazała się ona naprawdę krzywdzącą, ale dla dłużników. Gospodarstwa w b. dzielnicy pruskiej przechodziły w latach 1920—1924 w dużej ilości z rąk niemieckich do polskich. Sprytni Niemcy obciążali swoje gospodarstwa często już przed sprzedażą hipotekami (niejednokrotnie fikcyjnymi), a następnie sprzedawali je Polakom. Przy sprzedaży jednak żądali za nie pełnej ówczesnej ceny rynkowej takiej, jak gdyby tych hipotek na gospodarstwie nie było. Nabywcy Polacy — zwiastując ci z innych dzielnic — mało uświadomieni — płacili też za te gospodarstwa pełną ich wartość bez uwzględnienia cięższych hipotek, bo tłumaczono im, że hipoteki te, jako zdewaluowane do zera są bez znaczenia. Faktycznie też płacono za gospodarstwa Niemcom pełną wartość rynkową, nie potrącając nic z ceny kupna na pozostałe hipoteki, które sobie poprostu bagatelizowano. Jak długo nie było ustawy waloryzacyjnej, tak długo też żaden wierzyciel niemiec po swojej hipotekę się nie zgłaszał. Po wejściu w życie ustawy waloryzacyjnej, nastąpił formalny atak na rolników ze strony niemieckich wierzycieli hipotecanych. Krzywda rolników polega zatem na tem, że zapłacili za swoje gospodarstwo już przy kupnie pełną wartość (tak, jakby hipotek nie było) zmuszeni są obecnie niejako drugi raz za te hipoteki płacić. Są to okoliczności wyjątkowe, istniejące tylko w b. dzielnicy pruskiej, które muszą powodować krzywdę rolników, nawet przy idealnej ustawie waloryzacyjnej. Poza tem — a to się odnosi już do wszystkich dzielnic — ustawa waloryzacyjna zrodziła się w warunkach gospodarczych zupełnie od dzisiejszych odmiennych. Przyjęte podówczas normy waloryzacyjne oparto na pewnych danych wyśrodkowanych niewątpliwie, czy to na wartości obiektu hipoteką obciążonego, czy też na jego dochodowości ówczesnej, wartości użytkowej itp. Przy uwzględnieniu też ówczesnej koniunktury gospodarczej ustawa ta mogła być sprawiedliwą. Dziś jednak wśród istotnie zmienionych warunków ekonomicznych, kiedy wskutek gwałtownego spadku cen produktów rolnych i nieruchomości niejednokrotnie może się zdarzyć, że zwaloryzowane hipoteki przewyższają wartość całego gospodarstwa, ustawa waloryzacyjna nie wytrzymuje próby życia i może spowodować kompletną ruinę rolnika. Jakież stąd wnioski? Nie można czekać, aż wierzyciele NIEMCY ZNISZCZĄ POMORSKICH POLNIKÓW, wystawiając ich gospodarstwa na licytację, lecz należy ustawę waloryzacyjną zmienić dostosowując ją do obecnych warunków gospodarczych i siły płatniczej rolnika, względnie spłatę długów już zwaloryzowanych odroczyć do chwili, kiedy zapanują takie stosunki gospodarcze, wśród jakich zrodziła się ustawa waloryzacyjna, a które umożliwią dłużnikowi spłatę długu bez naruszenia równowagi gospodarczej.

Drugą bolączką rolników ziem zachodnich (o której nawet nie wszyscy wiedzą) jest spłata zaległych za cały szereg lat odsetek od długów hipotecalnych. Jak wiadomo, odsetki przedawniają się normalnie (§ 197 niem. kodeksu cyw.) po 4 latach. Tymczasem na skutek polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego (patrz art. 72) został — odnośnie do długów niemieckich bieg przedawnienia od-

setek wstrzymany, wobec czego dłużnicy — Polacy muszą swym wierzycielom — Niemcom płacić odsetki za wszystkie lata. W praktyce skutki tego nieprzedawnienia się odsetek są katastrofalne. Zachodzą bowiem takie wypadki, że dłużnik musi tytułem zaległych odsetek np. za 9 lat zapłacić prawie tyle, ile wynosi cały kapitał. Zrozumiałą jest rzecz, że przy dzisiejszej koniunkturze gospodarczej jest fizyczną niemożliwością, ażeby rolnik tu tejszy, mógł się z tych nadmiernych zobowiązań wywiązać, kiedy jego warsztat pracy, nawet tyle mu nie odrzuci, aby mógł bieżące odsetki od długów zapłacić. Uregulowanie zaległych odsetek w sposób powyższy jest dla dłużnika — Polaka krzywdzące, a dla Państwa z punktu widzenia bilansu płatniczego — niekorzystne. Jeżeli mi ktoś będzie tłumaczył, że jestem za wielkim pesymistą, gdyż chwila-

zuje w tym wypadku ZASADA WZAJEMNOŚCI, którą stosuje się analogicznie w Niemczech do tych dłużników, których wierzyciele mieszkają w Polsce, to pozwolę sobie zaryzykować następujące twierdzenie: 98 proc. hipotek ciężących na nieruchomościach Pomorza należy do wierzycieli mieszkających w Niemczech, natomiast do białych kruków należą ci Polacy, którzy mieszkając w Polsce, posiadają wierzytelności hipoteczne w Niemczech. Ta zasada wzajemności wygląda zatem w praktyce niestosunkowo niekorzystnie dla nas. Ratować warsztaty rolne na Pomorzu przed ich ruiną i przymusowymi licytacjami, jakie mi w powyższych warunkach grozić im mogą niemieccy wierzyciele, to bezwzględny nakaz chwili!

A. Chwastek.

Uroczyste otwarcie robót linii kolejowej Warszawa — Radom

W niedzielę odbyła się na Okęciu o godz. 11 rano uroczystość poświęcenia rozpoczęcia robót i budowy linii kolejowej Warszawa — Radom. Na uroczystość przybyli: p. premier Prystor, marszałek Sejmu Świątalski, — ministrowie Butkiewicz, Hubicki i Zarzycki, oraz liczni wyżsi urzędnicy państwowi. Licznie zgromadzona okoliczna ludność brała również udział w uroczystości. Na zdjęciu naszym widzimy p. premiera Prystora (x) oraz ministra Hubickiego, dokonującego symbolicznego rozpoczęcia robót rzucając pierwszą łopatę ziemi.

Pomyślny objaw

Spodziewane znaczne ożywienie obrotu ziemią

W ciągu ostatnich lat sprawa parcelacji ziemi straciła do pewnego stopnia na ostrości, a to przedewszystkiem dzięki temu, że z zagadnienia o charakterze politycznym przekształciła się ona w zagadnienie raczej gospodarcze. Niemniej jednak sprawa przekształcenia i uzdrowienia ustroju rolnego w Polsce istnieje stale i stanowi przedmiot najwyższego zainteresowania szerokich warstw drobno-rolniczej ludności wiejskiej.

Wiadomo powszechnie, że przechodzenie ziemi z rąk większej do mniejszej własności rolnej odbywa się obecnie przedewszystkiem w drodze parcelacji prywatnej. Parcelacja ta — przy dużym zaangażowaniu ziemi — była dotychczas utrudniona, nie z braku chętnych nabywców, lecz z powodu niedostatecznych możliwości kre-

dytowych. Nabywca działki z parcelacji musiał wyłożyć całą należność w gotówce, gdyż od 1930 roku Państwowy Bank Rolny zawiesił prawie całkowicie przyjmowanie nowych podań o pożyczki długoterminowe w listach zastawnych, lub też układał się ze sprzedawcą ziemi o rozłożenie ceny sprzedaży na długie szeregi lat.

Znaczne ułatwienie do obrotu ziemią wprowadzają obecnie 40%—letnie, cztero i pół procentowe listy zastawne Państwowego Banku Rolnego, zapomocą których będzie można skutecznie spłatać należności za ziemię do wysokości 50% szacunku, gdyż do takiej wysokości będą udzielane przez Państwowy Bank Rolny na ten cel pożyczki w omawianych listach.

Dzięki niskiemu oprocentowaniu i długiemu okresowi umorzenia, tego rodzaju

zadłużenie nie będzie nadmiernym obciążeniem dla zdrowego gospodarstwa. Sprzedawcy ziemi niewątpliwie chętnie przyjmą listy zastawne, gdyż dzięki zarządzeniom rządu, będą mieli możliwość wywiązania się przy pomocy tych listów z szeregu zaległych zobowiązań w stosunku do rządu, banków państwowych i wierzycieli prywatnych. Nie można pominąć faktu, iż z kredytu będą mogli korzystać właściwie tylko ci, którzy rozporządzają pewną ilością własnej gotówki na pokrycie reszty ceny kupna, gdyż kredyt Państwowego Banku Rolnego, zajmujący pierwszy numer hipoteki, zaspakaja w najlepszym razie połowę należności sprzedawcy. Jakkolwiek krępuje to w pewnym stopniu parcelacyjną obrót ziemią, da jednak pewność, iż gospodarstwa powstające na tej drodze będą się rozwijać normalnie, z korzyścią dla swych właścicieli.

Należy specjalnie podkreślić, że przy sprzedaży ziemi na cele oddłużeniowe nie obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów ustawy o wykonaniu reformy rolnej, zarówno w odniesieniu do rozmiarów odparcelowanych działek, jak i co do kwalifikacji nabywców; upraszczają się więc i formalności związane z przewłaszczeniem oraz rozszerza się krąg osób mogących nabywać ziemię.

Można być pewnym, że wprowadzenie 4 i pół procentowych listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego wywoła w niedługim czasie ożywienie w obrocie ziemią, tembardziej, że dzięki przejściowemu spadkowi cen ziemi, warunki dla nabywców są dziś wyjątkowo korzystne.

Działalność Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy

Z ogólnej liczby 17.770 osób, otrzymały zatrudnienie w ciągu stycznia r. b. przez państwowe urzędy pośrednictwa pracy, największa liczba osób, które uzyskały pracę, mianowicie 4.280, przypada na teren województwa śląskiego. W województwie poznańskim P. U. P. skierowały do pracy 3.474 osób, w krakowskim — 2.642, w pomorskim — 1.567, w kieleckim — 1.425, w warszawskim — 1.040, w łódzkim — 864, w białostockim — 482, w m. st. Warszawie — 465, w woj. lubelskim — 411, w lwowskim — 392, w nowogródzkim — 347, w wołyńskim —

236, w wileńskim — 54, w stanisławowskim — 37, w poleskim — 34 i w tarnopolskim — 20 osób.

O zasiłki dla bezrobotnych na kwiecień

W dniu 30 bm. odbędzie się w Warszawie posiedzenie zarządu głównego Funduszu Bezrobocia, na którym ustalona zostanie m. in. wysokość sumy, przeznaczonej na zasiłki dla bezrobotnych robotników na miesiąc kwiecień.

O, ja nieszczęsny!
Czemu nie brałem zczasą
ASPIRINY?
Do nabycia we wszystkich aptekach.

Konferencja dziennikarzy czechosłowackich na temat portu gdańskiego

W Pradze odbyło się zebranie klubu gospodarczych dziennikarzy pism ceskich i niemieckich z przedstawicielami Rady Portu w Gdańsku, na którym informacyjne przemówienie wygłosił przedstawiciel Rady Portu w Pradze radca dr. J. Wiczowski oraz naczelnik wydziału Rady Portu radca Zipper. Zebrani dziennikarze z wysokim zainteresowaniem wysłuchali referatów, w których omówiono ob szernie znaczenie portu gdańskiego dla Czechosłowacji i możliwości dalszego rozwoju wykorzystania tego portu przez przemysł i handel czechosłowacki.

O rozwój żeglug śródlądowej

Dla rozwoju rodzimej żeglugi znaczenie miałyby stworzenie instytucji, która ześród kowalaby interesy polskiego żeglarstwa śródlądowego, pośredniczyła w zamówieniach na przewozy, koordynowała prace poszczególnych przedsiębiorców żeglugowych, zapewniając im równocześnie ładunki itd. W tym duchu wypowiedział się pierwszy narodowy Kongres żeglugi, odbyty w Warszawie w czerwcu 1932 r. Poznański urząd wojewódzki w lipcu ub. roku podjął inicjatywę powołania do życia takiej właśnie instytucji dla drogi wodnej Wisła — Odra i dla rzeki Warty. Niestety inicjatywa ta nie przyjęła się. Jak się dowiadujemy, koła zainteresowane, nabrawszy obecnie przekonania o celowości utworzenia takiej instytucji, zwróciły się do Urzędu wojewódzkiego z prośbą o ponowne podjęcie tej inicjatywy.

Nowe działy produkcji w przemyśle azotowym

Państwowa fabryka związków azotowych w Chorzowie rozpoczęła produkcję nowego krajowego nawozu fosforowego, który wejdzie na rynek pod nazwą „Supertomasyn”. Charakterystyczną cechą tego nawozu jest rozpuszczalność soli kwasu fosforowego nie tylko w kwasie cytrynowym, lecz również w solach kwasu cytrynowego, mianowicie w cytrynianie amonu.

Pomorze w hołdzie Marszałkowi Piłsudskiemu

W Podgórzu

W sobotę wieczorem przeciągnął ulicami miasta pochód z orkiestrą wojskową oddziałem wojska, przysposobienia wojskowego, kolekcistów i Straży pożarnej i zatrzymał się przed gmachem Magistratu gdzie wygłosił okolicznościowe przemówienie p. burmistrz Stamirowski poczem odśpiewały tłumy zebranych „Jeszcze Polska nie zginęła“.

W niedzielę odbyło się o godz. 11 uroczyste nabożeństwo w kościele parafjalnym celebrowane przez ks. dziekana Domachowskiego. — W nabożeństwie wzięli udział pp. wicestarosta Dożycki, delegacja korpusu oficerskiego 31 p. p. burmistrz Stamirowski inspektor szkolny Kuśiak i wielu innych przedstawicieli urzędów państwowych i cywilnych.

Po nabożeństwie odbyła się defilada przed przedstawicielami władz. W defiladzie wzięli

udział wojsko, Związek Strzelecki, Bractwo Kurkowe, Sokół, Straż pożarna, Zw. Inwalidów RP, Towarzystwo Robotników Kat. i SMP. W południe odbył się w świetlicy strzeleckiej przy halii balonowej obiad żołnierski.

Wieczorem o godz. 19 odbyła się na sali Hotelu Centralnego uroczysta akademja. Słowo wstępne wygłosił ob. Szpica a ob. Piątkowski referat okolicznościowy. Deklamacje wygłosili: ob. Suplicka, p. Skrzypnik ob. Z. Wiśniewska Kowalski i B. Magiera.

Następnie odbyło się przedstawienie amatorskie pt.: „W Górę Serca“ wykonane przez członków ZS. pod kierownictwem ob. Piątki, który rozdał zasłużonym strzelcom dyplomy za usługi. Okrzykiem na cześć Na. Rzplitej, Wodza Narodu oraz odśpiewaniem Roty“ akademję zakończono.

W Świeciu

Dzień Imienia Marszałka Piłsudskiego obchodzone w Świeciu b. uroczyste. Miasto przybrało wygląd odświętny. W wielu oknach umieszczono portrety Wielkiego Solenizanta, z domów powiewały flagi o barwach narodowych. Świetlica ZS otworzyła swe gościnne podwoje dla licznych uczestników z powiatu, dla których ofiarne społeczeństwo przygotowało obiad żołnierski. Zbiórka organizacji nastąpiła na dziedzińcu gimnazjalnym, gdzie o godz. 11 przyjął raport p. starosta Krawczyk poczem przy dźwiękach hymnu państwowego przeszedł wzdłuż oddziałów. Następnie udano się na uroczyste nabożeństwo do auli gimnazjalnej, które odprawił ks. dr. Dunajski. W czasie mszy św. przygrywała orkiestra gimnazjalna. Po Mszy św. wygłosił ks. doktor okolicznościowe kazanie w którym serca wszystkich złączył z Dostojnym Solenizantem. wzywając zebranych do pracy dla Państwa przy boku Wielkiego Obywatela Polski. Po nabożeństwie odbyła się de-

filada, którą przyjął p. starosta Krawczyk.

Po defiladzie nastąpił obiad żołnierski w świetlicy ZS. Po południu strzelano do tarczy Obrony Narodowej. O godz. 5 odbyła się uroczysta akademja, na sali p. Popławskiego, którą zajął p. starosta Krawczyk. Z wielką uwagą wysłuchano porywającego referatu p. Kowalskiego, b. starosty który rzucił zebrany szereg epizodów z życia J. Piłsudskiego, wziętych z jego dzieciństwa, lat szkolnych, i dłużej zatrzymując się nad okresem genialnych wysiłków Naszego Wodza w walce o Wolną Polskę.

Na zakończenie odegrano obrazek sceniczny „Szaleńcy“ przypominając społeczeństwu, że kiedy poważna część społeczeństwa pozostała jeszcze w letargu niewoli znaleźli się „szaleńcy“ którzy chwycili za broń pociągnęli za sobą drugich i pod wodzą Marszałka spełnili czyn, który upamiętnił ich w historii Polski jako bohaterów, którzy krwią swoją okupili uciążliwą przez wszystkich wymarzoną wolność.

W Chojnicach

Nadgraniczne Chojnice święciły dzień Imienia Marszałka Piłsudskiego niezwykle uroczyste. W sobotę przeszedł ulicami miasta capstrzyk.

W niedzielę rano w kościele gimnazjalnym odprawił Mszę św. ks. proboszcz Makowski, — poczem odbyła się defilada którą odebrał p. starosta Mieczkowski w towarzystwie p. mjr. Dobrzańskiego. Po południu odbyła się akademja urządzona staraniem Uniwersytetu Robotniczego. W akademji tej wzięło udział ponad 1000 osób. Wieczorem w sali Hotelu Central-

nego przy udziale około 2 tys. osób odbyła się druga akademja w której wzięły udział szerokie rzesze miejscowego społeczeństwa. Piękne okolicznościowe przemówienie wygłosił p. insp. Nowotny, resztę zaś programu wypełniły występy wokalistyczne i muzyczne oraz sztuka „Zagłoba swatem“ odegrana przez zespół amatorski Bataljonu Strzelców.

Przez cały dzień odbywał się na Rynku koncert muzyki transmitowanej przez radio z Warszawy.

W Wąbrzeźnie

Z okazji imienia Marszałka Piłsudskiego odbyła się w Wąbrzeźnie uroczystość jako wyraz czci i hołdu należny Temu, co mieczem wykulał granice Rzeczypospolitej.

W sobotę, w przeddzień imienia odbyły się w miejscowych szkołach uroczyste akademje, na które złożyły się przemówienia, deklamacje i śpiewy młodzieży szkolnej.

Wieczorem przeszedł pod komendą st. sierż. Nowackiego capstrzyk.

Po capstrzyku na rynku przed frontem ustawionych organizacji — odbyła się uroczysta odprawa sztafet kolarskich do Torunia. Do zebranych przemówił p. wicestarosta mgr. Cwinnarowicz, który wznosił okrzyk na cześć P. Marszałka Piłsudskiego.

Następnie p. por. Kulizewski, kom. pow. p. w. i w. f. po krótkim przemówieniu wręczył adresy hołdownicze sztafecie.

O godz. 10 wszystkie organizacje p. w. i w. f. zebrały się na dziedzińcu szkoły, skąd pod dowództwem kom. p. w. i w. f. p. por. Kulizewskiego przy dźwiękach orkiestry Z. S. wyruszone do kościoła.

Uroczystą Mszę św. odprawił ks. proboszcz Zakryś.

Udział w nabożeństwie wzięli przedstawiciele władz powiatowych z p. Starostą Kalksteinem, przedstawiciel dowódcy 63 p. p. major dypl. Daniec, władze miejskie z p. burmistrzem Schwarzem, z ramienia sądownictwa p. sędzia J. Cieszyński, przedstawiciele organizacji p. w. i w. f. i liczne obywatelstwo.

Po nabożeństwie odbyła się defilada, którą odbierał p. Starosta Kalkstein i przedstawiciel 63 pp. p. mjr. dypl. Daniec w otoczeniu reprezentacji towarzystw i organizacji.

Defiladę prowadził Pow. K-at. P. W. p. por. Kulizewski.

Ogółem wzięło udział w defiladzie przeszło 600 członków P. W.

O godz. 12 odbyła się uroczysta akademja dla członków p. w. i w. f. — Udział w akademji wzięli m. in. p. Starosta Kalkstein, p. mjr. dypl. Daniec, wiceprezes powiatowy Z. S. p. mgr. Cwinnarowicz, kom. pow. p. w. i w. f. p. por. Kulizewski, nauczycielstwo z p. inspektorem Matuszkiewiczem na czele, p. dyr. Bulanda, prezes Zw. Oficerów Rezerwy p. kpt. Reiske oraz liczne obywatelstwo.

Akademję rozpoczęła orkiestra gimnazjalna, która pod kierownictwem p. prof. Lewandowskiego odegrała „Pierwszą Brygadę“.

Referat o czynach i życiu Marszałka Piłsudskiego wygłosił uczeń 8 kl. Rojek.

Po dalszych występach działowy szkoły powszechnej członkowie Związku Strzeleckiego w liczbie około 150 złożyli przyrzeczenie. Krótko, po żołniersku przemówił do strzelców Komendant powiatowy p. w. i w. f. p. por. Kulizewski przedstawiając znaczenie przyrzeczenia strzeleckiego.

Po akademji odbył się wspólny obiad dla członków Zw. Strzeleckiego, którzy złożyli przyrzeczenia. Obiad w miłym nastroju przeciągnął się do godziny 4.

Dla szerszego społeczeństwa odbyła się akademja o godzinie 8.

Sala była szalenie przepelniona. Na akademję przybyli przedstawiciele władz ze starostą Kalksteinem na czele, władze Związku Strzeleckiego z p. wiceprezesem mgr. Cwinnarowiczem i pow. kom. p. w. i w. f. p. por. Kulizewskim, członkowie Zarządu organizacji społecznych itp.

„Pierwszą Brygadę“ odegrana przez orkiestrę gimnazjalną rozpoczęła akademję. Ze sceny artystycznie udekorowanej przez p. prof.

Szkarłata, nadzwyczaj treściwy referat o P. Marszałku wygłosił p. prof. Gollk.

Na zakończenie przemówienia p. prof. Gollk wznosił okrzyk na cześć Czcigodnego Solenizanta.

W Kościerzynie

Wśród radosnego i uroczystego nastroju odbył się w Kościerzynie w dniu 19 marca br. obchód ku czci Imienia Wodza Polski Odrodzonej i pierwszego Jej Marszałka Józefa Piłsudskiego. W przeddzień uroczystości powiatowy zarząd ZS. oraz Federacji wysłał do Torunia z życzeniami imieninowemu sztafetę kolarską. — Wieczorem przemaszerał ulicami miasta pod dowództwem ppor. rez. Marszałka bataljon organizacji PW z orkiestrą KPW na czele. Tego samego dnia na cześć Dostojnego Solenizanta odbyły się w wszystkich szkołach uroczyste akademje.

Dzień 19 marca rozpoczęto uroczystą pobudką odegraną o godz. 7 na rynku przez orkiestrę KPW. Około godziny 8 zaczęły nadchodzić od strony dworca w kierunku miasta zdyscyplinowane, zwarte oraz umundurowane oddziały Zw. Strzeleckiego. O godz. 8,45 zebrane oddziały P. W. przy starostwie zorganizowane w 2 bataljony, które pod komendą ppor. rez. Marszałka odmaszerowały na rynek, gdzie po złożeniu broni udaly się do kościoła na uroczystą mszę św. którą odprawił ks. Gronowski. Po Mszy św. i odebraniu przez komendanta garnizonu *podpłk. Prokopa raportu*, pow. komendant Zw. Strzeleckiego *por. Sulatycki* odebrał od strzelców, przy rzeczeniu strzeleckim. Wśród uroczystego nastroju w obecności kilku tysięcy widzów młodzi

Na dalszy program akademji złożyły się występy chóru „Lutni“ pod batutą p. inspektora Reiskego, orkiestry gimnazjalnej pod batutą p. prof. Lewandowskiego oraz deklamacje młodzieży.

strzelcy powtarzali rotę przyrzeczenia. „Przez całe me życie dobro Rzplitej Polskiej nad wezy stko inne wyższe dla mnie będzie. Niepodległości Jej zawsze bronić gotów będę do ostatniej kropli krwi. Służyć będę Najjaśniejszej Rzplitej do ostatniego tchu.“ Następnie do zebranych na rynku przemówił *ppłk. Prokop*, poczem odbyła się defilada, którą odebrał komendant garnizonu.

O godz. 12 odbyła się w świetlicy strzeleckiej uroczysta akademja strzelecka, na którą się złożyło zagajenie pow. prezesa ZS. ob. Kahla, przemówienie ob. Marszałka, deklamacje oraz śpiew strzelców i występy orkiestry KPW. Pod kreślić należy piękne przemówienie niestrudzonego działacza społecznego ob. Marszałka. Na akademji oprócz strzelców obecni również byli przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa miasta Kościerzyny. Po akademji strzelcy otrzymali smaczny obiad, który w miłym nastroju przeciągnął się do godz. 15. W czasie obiadu odchodzącego pow. komendanta ZS. *por. Sulatyckiego* na inne stanowisko w imieniu strzelców pożegnał ob. Marszał.

Po poł. o godz. 17 w przepelnionej po brzegi sali „Bazaru“ odbyła się uroczysta akademja podczas której b. pięknie ujęte przemówienie wygłosił ppor. rez. Hampel.

W Więcborku

Uroczystość Imienia Marszałka Polskę wyrażała, iż idea Wodza Narodu i w Więcborku rozciąga coraz szersze kręgi. Uroczystość przygotował komitet, złożony z prezesów wszystkich towarzystw miejscowych. Święto rozpoczęło uroczystym nabożeństwem, które odprawił przewielebny ks. *działek Wilnowski*. W nabożeństwie brały udział delegacje towarzystw z sztafardami. Po południu odbyło się w Strzelnicy Bractwa Strzeleckiego „strzelanie na cześć Ojczyzny“, przy licznych udziale obywateli.

Wieczorem odbyła się uroczysta akademja w pięknie udekorowanej sali p. Erlcha którą zapelnila publiczność po brzegi. Na wstępie odśpiewał chór „Echo“ — „Gaude Mater Polonia“ poczem p. burmistrz w krótkich słowach wskazał na cel uroczystości i wznosił okrzyk

na cześć Solenizanta, podjęty przez publiczność z entuzjazmem. Piękne przemówienie okolicznościowe z wielką swadą wygłosił p. nauczycielka Białtówna, poczem poraz pierwszy wystąpiło na scenie Koło Zw. Strzeleckiego z sztuką „Więzień Magdeburga“ wyreżyserowaną przez p. nauczyciela Hoppe. Z kolei „Lutnia“ odśpiewała hasło „Do pracy“ i „Hymn Rzeczypospolitej“. Wszystkim którzy do uświetnienia tego dnia przyczynili się należy się szczere podziękowanie.

Dodać należy, że w sobotę odbył się uroczysty poranek w wszystkich klasach Szkoły Pow. szejkiej w obecności przedstawicieli władz i urzędów. Program składał się z śpiewu pod batutą p. rektora Zakrzewskiego deklamacji i przemówienia okolicznościowego. Poranek zakończono śpiewem „Pierwszej Brygady“.

W Pucku

W niedzielę miasto przybrało odświętny wygląd. Domy przybrane flagami narodowymi rynek wypełniły tłumy publiczności.

Po uroczystej Mszy św. d-ca garnizonu kpt. Sztrumf przemówił do żołnierzy wnosząc na zakończenie okrzyk na cześć Wodza.

Następnie odbyła się defilada wojska i organizacji P. W., którą przyjął kpt. Sztrumf.

O godzinie 18 odbyła się w Domu Kuracyjnym akademja, którą zajął Dr. Zagórowski. Na program złożyły się śpiewy, deklamacje o-

raz przemówienia Dr. *Talascygo*. Zebrani na akademji postanowili wysłać depeczę hołdowniczą do Marszałka Piłsudskiego następującej treści: „Zgromadzeni mieszkańcy m. Pucka prastarego grodu Wybrzeża Polskiego, przesysiają w dniu Imienia Wodzowi Narodu najserdeczniejsze życzenia długich lat dla dobra Polski, oraz wyrazy hołdu.“

W akademji wzięło udział około 3.000 ludzi.

Na zakończenie odśpiewano „Rotę“.

W Kozimborze

Obchód imienia Marszałka Piłsudskiego urządzono w Kozimborze pod Toruniem staraniem Komitetu Obywatelskiego, do którego weszli najpoważniejsi obywatele wioski.

Po południu o godzinie 4 uformował się pochód, który przeszedł drogą od szkoły do lokalu p. Basarewskiego, gdzie odbyła się uroczysta akademja.

Uroczystość zajął słowem wstępnym wójt p. Rutynowski, kończąc okrzykiem na cześć Wodza Narodu. Następnie nauczyciel p. Heinz wygłosił referat o życiu i czynach Marszałka Piłsudskiego. Na dalszy program złożyły się de-

klamacje strzelców, ob. *Wutynowskiego Albina* i *Milarskiego Franciszka* oraz wspólny śpiew członków Zw. Strzeleckiego z kursistami wieczorowych kursów oświatowych. Bardzo ładnie wypadły deklamacje i śpiewy dziatwy szkolnej. Szkoły Wielkiej Nieszawki, a następnie Kozieboru pod kierownictwem nauczyciela Heinza i naucz. p. Jastrzębskiej. W końcu z głębi serca przemówienie wygłosił p. Władysław Smolarek z Wielkiej Nieszawki. Uroczystość zakończono odśpiewaniem „Roty“.

W Opaleniu, pow. Tczew

W ub. niedzielę w wielkiej sali p. Cieśniewskiego w Opaleniu wypełnionej po brzegi publicznością miejscową i okolicy odbyła się uroczysta akademja z okazji imienia Marszałka Piłsudskiego. Na przebieg uroczystej akademji oprócz śpiewów legionowych, deklamacji i przedstawienia amatorskiego pt. „Szlakiem kompanji kadrowej“ odegranego przez młodzież szkolną i miejscowego Strzelca złożyły się trzy przemówienia z audycji radiowej; W. Sieroszewskiego pt. „Ze szkolnych wspomnień o Marszałku Piłsudskim“ p. gen. Józefa Burhardt.

obrazujące wielkość Marszałka i przemówienie kierownika szkoły Prabuckiego o działalności Marszałka jako Wodza. Szczególnie trafnie mówca wplótł zdania R. Dmowskiego i Trąpczyńskiego o nieskazitelnosci i wielkości wodza, w którym widzimy „bez względu na różnice partyj widzimy symbol ukochanej“ — Polski. Na podkreślenie szczególnie zasługuje pierwszy występ teatralny miejscowego Strzelca który dzięki energicznemu obywatelom zdołał w ciągu tygodnia wyćwiczyć tak udanie odegrana sztuka.

KRONIKA

Czwartek
23
marca

BYDGOSZCZ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Środa Katarzyny P.

Czwartek Katarzyny Kr. Szw.

— Dyżur nocny aptek do niedzieli, dnia 26 bm. włącznie pełnią: Apteka na Bielawach, ul. Chodkiewicza 22, tel. 14-67, Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, tel. 12-04 i Apteka Staromiejska, ul. Długa 39, tel. 3-00.

Z TEATRU MIEJSKIEGO:

Ostatnie przedstawienie „Kapitana z Kopenicki” po cenach o 50 proc. niższych czyli od 20 gr. do 2 zł. ukaże się w środę dnia 22 bm. o godzinie 8. Na czele licznej doskonałej obsady p. Justian w roli tytułowej.

W czwartek „Prymas cyganów” Kalmana. Chór Dana wystąpi z jednym koncertem w piątek dnia 24 bm. Niezrównany o wszechświatowej sławie chór rewelersów „Bandy” da zupełnie nowy program złożony z piosenek angielskich, francuskich, włoskich i murzyńskich. Współdziałają przyjmują Marysia Nobisówna i Mieczysław Fogg, król piosenkarzy.

„Mam lat 26”, najgłośniejszy reportaż doby współczesnej w 8 obrazach I. Michały będzie najbliższą premierą w dziale dramatu. W przedstawieniu udział bierze cały zespół oraz liczne rzesze statystów. Reżyseruje St. Skalski. Premiera w sobotę dnia 25 bm. Buety są już w rozsprzedaży.

REPERTUAR KIN.

Apollo: wzruszający dramat w przebogatej treści życiowej p. t. „Anioł pod szminką”, oraz film osnuty na tle światła i cieni pożycia małżeńskiego p. t. „W porwywie zmysłów”. Początek już o godz. 6.30 i 9-tej.

Kristal: pełen napięcia i pikanterji dramat z kulis teatru, filmu i... życia, p. t. „Podróż posłubna we troje” z ulubienicą ekranów Brygidą Helm i Albertem Prejeanem w rolach głównych. Ponadto doborowy nadprogram.

Marysielka: — „Szalona dziewczyna” i „W wirze wielkomięskim”.

Nowości: — film wojenny p. t. „General Czeng”, Ponadto nadprogram.

Rewja: Henny Garat i Mary Głorja w przepięknym filmie p. t. „Odwieczna pieśń”. Na scenie nowa arcykawa rewja w 12 obrazach, w wykonaniu zespołu artystów scen warszawskich. Początek I seansu o godz. 6.15.

Z m...si...

— Wykład francuski p. prof. Langleda p. t. „La psychologie politique du peuple français” odbędzie się staraniem Związku Tow. polsko-francuskich w niedzielę dnia 26 bm. o godzinie 18 w auli Gimn. im. Kopernika.

— Następny kurs położniczy w Wojewódzkiej Klinice dla kobiet i Szkole Położnych w Poznaniu rozpocznie się w dniu 1 października br. i będzie trwał dwa lata.

Wniosek o przyjęcie na kurs przyjmować będzie tutejszy Wydział Zdrowia ul. Grodzka 25, pokój 10 do dnia 1. 5. 1933 gdzie również udzieli się wszelkich informacji oraz poda się warunki na przyjęcie na wspomniany kurs.

— Ostre strzelanie. „W dniach 28 i 30 marca br. na strzelnicę bojowej 15 Dywizji Piechoty Wlkp. przeprowadzać będzie 62 p. p. ostre strzelanie.

Wszelkie drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

— Plenarne Zebranie Koła Rodzicielskiego, przy szkole powszechnej H. Dąbrowskiego, odbędzie się w czwartek dnia 23 marca o godzinie 18 (szóstej) w auli szkoły H. Dąbrowskiego.

Seminarjum Nauczycielskie
na cześć
Marszałka Piłsudskiego

W sobotę, dnia 18 bm. odbyła się w Państwowym Seminarjum Nauczycielskim uroczystość ku czci Marszałka Piłsudskiego. Uroczystość szkolną poprzedził ładnie zorganizowany obchód Szkoły Ćwiczeń. O godz. 9.30 została zaciągnięta warta honorowa przed popiersiem Pana Marszałka na I piętrze. Wartę pełnili uczniowie IV kursu, ubrani w mundury wojskowe.

O godz. 10-tej ks. prefekt Handke odprawił w kaplicy zakładu mszę św. poczem profesorowie wraz z uczniami udali się do pięknie udekorowanej zielenią auli, gdzie odbyła się akademja zapoczątkowana podniesieniem przemówieniem dyr. dr. Winklera. Z kolei uczeń kursu IV a, Strzyżewski wygłosił referat.

W części muzyczno-wokalnej programu, na wyróżnienie zasłużyły popisy solowe ucz. ucz. Szatkowskiego i Dąbrowskiego, oraz występ chóru szkolnego.

Wartę przed popiersiem Marszałka Piłsudskiego w dniu 19 bm. pełnili harcerze. Nadmienić wypada, że obchód zorganizowała gmina samorządowa kursu IV a.

Echa obchodu Imienin
Marszałka Piłsudskiego

Z licznych Akademij, urządzanych z okazji Imienin Marszałka Piłsudskiego przez rozmaite organizacje społeczne naszego miasta, o których pisaliśmy w ogólnym sprawozdaniu z przebiegu uroczystości w Bydgoszczy — wyróżnić należy Akademię kolejowców, zorganizowaną staraniem kolejowych Kół BBWR i Ognisk Kolejowego Przysposobienia Wojskowego.

Uroczystość ta zgromadziła ub. soboty w przestronnej sali Kasyna Kolejowego przy ul. Zygmunta Augusta nietylko brać kolejową in gremjo, lecz także licznych gości z reprezentantami władz na czele.

Po odegraniu przez orkiestrę K. P. W. marsza I. Brygady, prezes okr. Kolejowego P. W. p. dyr. Welc wygłosił krótkie słowo wstępne, poczem chór kolejowy „Hasło” wykonał dwie pieśni okolicznościowe.

Podniósł referat o życiu Dostojnego Sołenizanta wygłosił p. inż. Hermel. Część wokalnemuzyczną zainauguował p. dr. Sielużycki, który przy akompaniamencie fortepianowym odśpiewał pełnym, sozystym i dźwięcznym głosem arję z opery „Traviata”. Huragan oklasków był zasłużoną nagrodą dla znanego w naszym mieście śpiewaka.

Niemniej gorąco oklaskiwano śpiewaczy

występ p. Jasińskiego. Akompanjował p. Sokolowski. Na zakończenie podniosły uroczystości, orkiestra KPW pod sprawną batutą kapelmistrza p. Szulca wykonała szereg utworów koncertowych.

Najbardziej imponującą uroczystością, po wielkiej Akademii reprezentacyjnej w Teatrze Miejskim, był obchód w „Strzelnicy”, urządzony staraniem Rady Grodzkiej BBWR.

W wypełnionej do ostatniego miejsca sali, przed sceną, na której ustawiono popiersie Marszałka Piłsudskiego, otoczone draperjami i zielenią — zajęli miejsca przedstawiciele władz, oraz kierownicy i placówek BBWR z pp. prezesem Rady Okręgowej dr. Szymanowskim i prezesem Rady Grodzkiej inż. Lisieckim na czele.

Słowo wstępne wygłosił p. dyr. Januszewski, poczem po występie chóru kolejowego „Hasło” wygłosił p. prof. Garbicz okolicznościowe przemówienie.

Obfity program dopełniły produkcje wokalne i muzyczne, w których udział wzięli: pp.: Słomińska, Liskówna, Januszewska i Banaszek.

Uroczystość zakończył koncert orkiestry K. P. W.

Otwarcie świetlicy

przy szkole powszechnej Rodziny Wojskowej

Staraniem koła rodzicielskiego 4 klasowej szkoły powszechnej Rodziny Wojskowej w Bydgoszczy, odbyło się w ub. poniedziałek otwarcie świetlicy dla dzieci szkolnych, która mieści się obok lokalu szkoły, przy ul. Jagiellońskiej 15.

W uroczystości otwarcia wzięli udział liczni goście, z pp. dow. 15 dyw. gen. Thomme i inspektorem szkolnym K. Łapińskim na czele. Aktu poświęcenia świetlicy dokonał ks. płk. Szyłkiewicz, wygłaszając okolicznościowe przemówienie.

Z okazji otwarcia świetlicy przemawiali: pp. majorowa Meyerowa, jako przewodnicząca Rodziny Wojskowej i insp. Łapiński, podkreślając wychowawcze znaczenie świetlicy przy szkołach. Imieniem rodziców zabrał głos p. dr. Świątecki, składając Rodzinie Wojskowej, a zwłaszcza Sekcji Szkolnej z kapi tanową Zyromską na czele serdeczne podziękowanie za opiekę nad szkołą.

Świetlica szkolna Rodziny Wojskowej jest pierwszą przy prywatnych szkołach powszechnych na terenie Bydgoszczy.

Zakończenie 6-cio miesięcznego
wieczorowego kursu handlowego

przy miejskiej szkole handlowej

W piątek, po końcowych egzaminach odbyło się pożegnanie absolwentów Kursu Wieczorowego. Następujący kandydaci złożyli egzamin końcowy:

Brodnicki Stanisław, Bobowska Zofja, Dornowska Łucja, Hübshmann Irmgard (z odzn.), Jaburek Benon, Kowalewski Waldemar, Kutowiczówna Teofila, Leszczyński Szymon, Luksenberg Rubin, Siernacki Marjan (z odzn.), Szajnówna Janina.

2 przeznaczono do egzaminu uzupełniającego.

Imieniem absolwentów dziękował Dyrekcji za zorganizowanie a wszystkim Wykładowcom za sumienną pracę absolwent por. Sieracki. Od szkoły pożegnał odchodzących w ciepłych słowach dyr. Witek zaznaczając, że czas spędzony na kursie — jak to wykazał egzamin końcowy — wydał spodziewany plon, życząc równocześnie, aby nabyte wiadomości ekonomiczno-handlowe spożytkowali nie tylko dla dobra swego ale i dla dobra społeczeństwa.

Na ringu

„Sokol I” Grudziadz — „Polonia”
Bydgoszcz 11:5

Sekcja bokserska K. S. „Polonia” gościła ub. niedzielą na swym ringu drużynę pięściarską grudziadzkiego „Sokoła I”. Towarzyskie spotkanie, rozegrane w Resursie Kupieckiej przyniosło świetne zwycięstwo zespołowi gości.

Techniczne wyniki walk przedstawiają się następująco: Waga papierowa: Spotkanie San-koskiego (G) z Pietrygą zakończyło się nieznacznym zwycięstwem punktowem pierwszego (2:0). Waga musza: Wynik wyrównał Tykwiński, który w I rundzie znokoutował Wojnowskiego (G). Waga kogucia: Szczepański (G) wygrał przez k. o. techn. z Mudziejewskim

(4:2). Waga piórkowa: Bies II (G) zremisował z Borowiczem (5:3). Waga lekka: Bies III (G) zmusił do poddania się Laasę (7:3). Waga półśrednia: Bies I (G) wygrał k. o. techn. z Koleżyńskim (9:3). Waga średnia: Wojnowski I (G) przegrał przez k. o. do Wiśniewskiego, ustalając ogólny wynik na 9:5, który przez przyznanie Wroszowi (G) (waga półciężka) v. o. zmienił się ostatecznie na 11:5 dla „Sokoła” grudziadzkiego.

Sędziował na ringu p. Jan Zawadzki z Grudziadza, zyskując sobie obiektywną oceną i spokojem uznane widowisko. Publiczności dużo. Organizacja zawodów — sprawna.

„W czór Autorski”
w Bydgoszczy

W piątek (dnia 24 bm) przyjeżdżają do Bydgoszczy przedstawiciele współczesnej literatury wielkopolskiej, by w sali Gimnazjum Kopernika o godz. 8 wiecz odhcy swój „Wieczór Autorski”.

Kulturalna publiczność bydgoska będzie miała niezwykle okazję bezpośredniego zetknięcia się z szeregiem znanych młodych autorów, którzy sami wygłaszać będą swoje najlepsze utwory.

W wieczorze poetyckim, zakrojonym na bardzo bogatą skalę wezmą udział: dr. Stanisław Helczyński, znany anglista, autor szeregu tomów poezji regionalnych, stały współpracownik „Wiadomości Literackich”, Józef

Bak — współpracownik „Tęczy”, autor cyklu utworów filozoficzno-religijnych, dr. Jan Sztandynger — utalentowany poeta, autor „Ballad Poznańskich”, „Ludzi” i „Rzezi na Parnasie”; Artur Marja Swinarski — dyrektor głośnego poznańskiego „Klubu Szyderców” autor „Błękitnej Godziny”, „Centaura” i „Dębów w Rogalinie”, Antoni Kawczyński, autor kilku tomów powieści znany publicysta — obecnie redaktor „Ilustracji Polskiej”, Marjan Turwid, redaktor „Wici Wielkopolskich” i autor „Dni Wielkiej Doliny”.

Dr. Jan Piechocki — znany polonista i krytyk, autor rozprawy o twórczości Norwida i in. poprzedzi autocytacje autorów krótkim wstępem orientacyjnym.

Ostrzeżenie

dla obywateli miasta
Bydgoszczy

Magistrat m. Bydgoszczy Wydział Ewidencji Ludności zwraca uwagę wszystkich właścicieli domów, prowadzących meldunki i głównych lokatorów na sumienne i ścisłe przestrzeganie przepisów meldunkowych, aby uniknąć kar, przewidzianych w art. 24 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) — grzywną do 10.000 zł. wgl. 1 rok więzienia — oraz art. 25 tegoż rozporządzenia — grzywna do 100 zł. wgl. 3 tygodnie więzienia. Przestroga dla wszystkich niech będzie ostatni wypadek w Toruniu w związku z popełnieniem morderstwem na śp. listonoszu Rypkińskim przez Mosakowskiego vel Müllera. Ponieważ główny lokator przyjął sublokatora Mosakowskiego vel Müllera za wiedzą właścicielki domu, która nie zwracała na to uwagi, by wyżej wymienionego meldować w terminie przepisowym, władze administracji ogólnej ukarały właścicielkę domu na kwotę 500 zł. grzywny i niezależnie od kary grzywny na 4 tygodnie bezwzględny areszt, zaś lokatora na 14 dni aresztu, za to, że mimo woli stali się pomocnikami mordercy.

Z uwagi na to, że wiele osób tłumaczy spóźnione zameldowanie brakiem odmeldowania z ostatniej miejscowości pobytu, zwraca się uwagę, że nieprzedłożenie odmeldowania nie zwalnia prowadzącego meldunki od obowiązku zameldowania w terminie przepisowym t. j. przed upływem 96 godzin.

Równocześnie podaje się poraż wtóry do wiadomości, że osoby opuszczające Bydgoszcz na czas przejściowy (na kuracje, wywczas, podróże) z zamiarem powrotu do Bydgoszczy, jako swego stałego miejsca zamieszkania, nie podlegają obowiązkowi wymeldowania za wyjątkiem osób podlegających powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej, o ile ich pobyt tymczasowy poza obrębem stałego miejsca zamieszkania przekracza 2 miesiące.

Włamanie do masarni

Wczorajszej nocy, nieznanymi jacyś sprawcy włamali się do składu mistrza rzeźniczego Kalusa przy ul. Gdańskiej 170 i skradli stamtąd większą ilość wyrobów mięsnych, łącznej wartości około 250 zł. Sprawcy dostali się do wnętrza masarni przez otwarcie drzwi wytrychem, lub podrobionymi kluczami. Amatorzy wędlin spłądrowali również szuflady i kase, lecz pieniędzy nie znaleźli, to też koncentrując się towarem — uszli wraz z łupem przez nikogo nie zauważeni.

Złodziejasków poszukuje policja.

Solec Kuławski

Wielka manifestacja przeciwniecka przy udziale prawie całej ludności miasta odbyła się onegdaj w Solcu. Zebrana ludność utworzyła pochód, a poszczególne organizacje nosiły transparenta: Oddajcie nam Gdańsk i Prusy Wschodnie. — Precz z Hitlerem! — Po przemarszerowaniu we wzorowym porządku ulicami miasta pochód przy blaskach pochodni zatrzymał się na rynku, — gdzie przemówienie wygłosił burmistrz miasta dyr. Czaczka, — wzywając w zakończeniu do pracy i ćwiczeń w Przysposobieniu Wojskowym, albowiem byłoby zbrodnią, gdyby wróg miał zastać nas nieprzygotowanymi do obrony.

Uroczystość obcy Marszałka Piłsudskiego. W sobotę odbył się capstrzyk, podczas którego zostały wręczone adresy dwóm sztafetom kolarskim dla Solenizanta Pierwszego Marszałka Polski: O świcie wyjechały dwie sztafety do Torunia ze Związku Strzeleckiego i Towarzystwa Powstańców w Solcu. Po nabożeństwie odbyła się w sali Hotelu Wlkp. Akademja, na której program złożyły się śpiewy, deklamacje, przemówienia i muzyka orkiestry PW pod batutą kapelmistrza p. Włocha. — Wieczorem wystawiono staraniem Związku Strzeleckiego Oddziały Solec (Żeński i Męski) — komedję Fredry p. t. Dama i Huzary. Czysty zysk przekazano na zakup mundurów strzeleckich.

Koronowo

Utworzenie Komitetu Więziennego. Dnia 16 bm. przy tutejszym więzieniu został utworzony specjalny Komitet Więzienny. Prezesem został prokurator Sądu Okręgowego p. Przybylski z Bydgoszczy, członkowie Komitetu są: naczelnik więzienia p. E. Nowakowski, burmistrz miasta p. Wodniczak, ks. proboszcz Hilarecki i p. dyr. Baier. Komitet ma współpracować z władzami więziennymi i opiekować się więźniami.

Zjazd oświatowy Towarzystwa Czytelni Ludowych w Grudziądzu

W poniedziałek dnia 20 bm. odbył się w Grudziądzu zjazd oświatowy T. C. L., w którym wzięli udział delegaci z całego Pomorza. Zjazd zajął prezesa Rady Okręgowej ks. radca Wojciechowski z Radzyna, witając p. Sta-roszta Niepokulczyckiego, prezydenta miasta Włodka, gości i delegatów.

Na marszałka zjazdu wybrano ks. kanonika Łosińskiego z Kartuz, na sekretarza powołano p. Pawlikowskiego z Tczewa.

Sprawozdanie z działalności złożył p. prz. Pietrusiewicz z Grudziądza, po którym nastąpiła ożywiona dyskusja.

P. Piotrowski z Nowogomierza krytykuje go spodarke zarządu głównego, p. Stadniczenko z Torunia wskazuje na potrzebę usprawnienia komisji, która zajmuje się cenzurowaniem książek oddawanych do poszczególnych bibliotek T. C. L. Książki przychodzą z opóźnieniem kilku miesięcy, co powoduje wycofanie się członków z bibliotek T. C. L.

Ksiądz dyr. Ludwiczak z Poznania uważa, że zadaniem T. C. L. jest wychowanie obywateli, a nie dostarczanie czytelnikom sensacyjnej aktualnej beletrystyki, wobec czego nie ma specjalnego powodu spieszyć się, a raczej celem T. C. L. powinno być odcieranie czytelnika od mało wartościowych powieści. Co do gospodarki mówca zaznaczył, że sprawozdanie obejmuje szczegółowo wszystkie pozycje, wobec czego osobnych wyjaśnień nie udzielił.

Następnie zabrał głos ks. radca Wojciechow-

ski z Radzyna, który stwierdził brak planu i zdolności administrowania w działalności T. C. L. Po dyskusji ks. radca Wojciechowski wygłosił referat na temat działalności T. C. L., po- trzeby wychowywania ideologicznego w spo- łeczństwie, a specjalnie swój referat poświęcił sprawie Uniwersytetów Ludowych, podkre- ślając potrzebę ich tworzenia.

Po odczytaniu komunikatów zarządu głów- nego wybrano Zarząd Okręgu Pomorskiego w następującym składzie: prezes ks. radca Woj- ciechowski, Radzyna, ks. Dembiński Nowemia- sto, ks. Karczyński Toruń, p. insp. Grodowski Toruń, p. Pawlikowski Tczew, p. Dembska Ła- sin, ks. kanonik Łosiński Kartuz, ks. prob. Tu- rzyński Gdynia.

LISTOWI

przysyłają przedpłać na nasz dziennik
na II. kwartał wzgl. miesiąc kwiecień br.

TYLKO DO 25-GO BM.

Prenumeratorki, którzy nadesłali kwit odfacowanego abonamen- tu za II. kwartał otrzymują bezpłatną książkę powieściową

Smutny epilog żarłów na jeziorze

Jezioro Gałęźno pod Kościerzyną było w sierpniu ub. roku widownią zajścia, które za- kończyło się tragiczną śmiercią 16 letniego Herberta Stobińskiego.

Stobiński w towarzystwie swego kolegi Sikory Klemensa jeździł łódką po jeziorze w chwili, gdy znajdowali się w odległości około 17 mtr. od brzegu, przyplynał do łódki 25 letni Cylkowski Franciszek z Kościerzyny urzędnik kolejowy, wołając: „nie puścić Sto- bińskiego, ja go nauczę pływać po amerykań- sku”. Stobiński zaczął wówczas prosić, by dano mu spokój, gdyż nie umie pływać, Cyl- kowski jednak nie reagował na to i wszedł do łódki, przyczem łódka się przechyliła i poczęła tonąć.

Wówczas wszyscy trzej wskoczyli do wo- dy, a ponieważ Stobiński nie umiał pływać Cylkowskiego dopłynął do niego w zamiarze

ratowania go. Stobiński uchwycił Cylkowskie go oburącz za głowę, przez co udaremnił nie tylko pływanie lecz również i ratowanie. — Cylkowski odepchnął tonącego, by siebie ra- tować, a tymczasem Stobiński zanurzył się momentalnie i utonął.

Cylkowski został oskarżony o spowodo- wanie śmierci z niedbalstwa, a sąd okręgowy w Chojnicach na sesji wyjazdowej 11 stycz- nia br. w Kościerzynie zasądził go na 6 mie- sięcy więzienia, darowując karę jednocześnie na podstawie amnestji.

Wskutek wniesionego odwołania odbyła się w ub. poniedziałek ponowna rozprawa w Sa- dzie Apelacyjnym w Toruniu. Sąd po ponow- nie przeprowadzonej rozprawie wyrok pierw- szej instancji w całości zatwierdził.

Sądził sędzia Kolarz, oskarżenie popierał wiceprokurator Poleski.

Aresztowanie oszusta matrymonjalnego w Chojnicach

Ubiegłej soboty policja w Chojnicach przy- trzymała niejakiego 37 letniego Włodzimierza Chmielewskiego pod zarzutem oszustwa ma- trymonjalnego.

Przeprowadzone dochodzenia ustaliły, iż Chmielewski przyjechałszy do Chojnic za- warł znajomości z pewną młodą niewiastą i po kilku dniach oświadczył się o jej rękę. Po kilku tygodniach Chmielewski wyłudził od narzeczonej biżuterję wartości około 1400 zł. i gotówkę 15 zł. na podróż do Warszawy ce- lem wydobycia potrzebnych papierów do za- warcia ślubu.

Chmielewski nie pojechał jednak do War- szawy, a udał się do Bydgoszczy, gdzie wię- kszą część biżuterji zastawił w lombardzie. Po powrocie do Chojnic Chmielewski powie- dział narzeczonej o pozostawieniu biżuterji w lombardzie, a zawiadomiona o manipula- cjach policja zajęła się bliżej osobą p. narze- czoną.

W toku dochodzeń ustalono, że Chmielew- ski jest człowiekiem żonatym. Oszusta od- stawiono do dyspozycji władz sądowych w Chojnicach.

Niepotrzebne utrudnienia

Nie umiem marzyć bez papierosa, nie umiem bez niego skupić uwagi, natężyć myśli. Ha, trudno! Jestem nałogowym palaczem.

Gdybym był odosobniony niezaprzątałbym tem niczyjej uwagi. Ale takich jak ja jest mil- jony, mamy prawo domagać się zniesienia krę- pujących nas, miliony, zakazów.

Czy wejść do instytucji państwowej, do banku, urzędu skarbowego, czy wreszcie do kina...

A propos. Kino. W najbardziej fascynują- cych momentach nieraz sięgałem mechanicznie do kieszeni po papierosa. Przypominałem so- bie oczywiście, że palić w kinie nie wolno. Bezradnie opuszczam rękę, rezygnuję z papie- rosa, jestem zły, i zanim się zdąży uspokoić, mija piękny fragment obrazu. Dziwny niepokój, żal, za te bezsensowne zakazy nie opuszcza mnie już do końca seansu. Tracę drogą chw- i-

lę rozrywki. Dlaczego? Czy nie mógłbym pałać spokojnie papierosa, — tak jak to wolno każdemu inne- mu Europejczykowi, — z uśmiechem zadowo- lenia patrzeć na ekran. Czy nie mam prawa do całkowitego wykorzystania wolnej od cięż- kiej pracy, chwili? Czy nie są grubo przesta- rzałe zakazy, odnoszące się zapewne do cza- sów, kiedy siedziało się w drewnianych szo- pach i nosiło się w kieszeniach celuloidowe grzebyki...

Tak jakoś ludzie źle to życie urządzają. Dostyc mamy chyba kłopotów nieuniknionych. A tu jeszcze — niepotrzebne utrudnienia, przeszkody, gdyby za naszymi plecami stał ktoś, kto stale myśli o tem jakby to ludziom utrudnić życie.

Przykre to i nie celowe.

UWAGA! Wszelkie mniejsze wygrane nie zamieszczone w poniższym wykazie należy sprawdzić w najszybszej kolekturze „U- śmiech Fortuny” Bydgoszcz, Pomorska 1, tel. nr. 39. Tamże natychmiastowa wypłata wszel- kich wygranych, względnie zamiana wygra- nych losów na inne.

Kto wygrał?

Warszawa, 22. 3. (PAT). W 11-tym dniu ciągnięcia V klasy 26-tej Polskiej Loterii Państwowej:

- 15.000 zł. padło na numer 3.947.
- 10.000 zł. na nr. 77.416,
- 5.000 zł. na nr. 28.031.

Sprawdzajcie swoje losy w Kolekturze Szczęścia **KAFTALA BYDGOSZCZ** ulica Jagiellońska 2 Ciągnięcie V-jej klasy trwa do dnia 11 kwietnia br. Główna wygrana 1000000 zł padnie w ostatnim dniu ciągnięcia!

Zapisy na członków Giełdy Zbożowo-Towarowej w Bydgoszczy

Komitet Organizacyjny Giełdy przypomina sierom zainteresowanym a to firmom handlo- wym, przemysłowym, gospodarstwom rolnym — oraz organizacjom konsumentów, że z dniem 31 marca rb. upływa termin składania wnio- sów o przyjęcie na członka Giełdy.

Po tym terminie bowiem zwołane zostanie zebranie organizacyjne celem wyboru władz Giełdy a w szczególności rady giełdowej, któ- rej członkowie w myśl statutu i ustawy są za- twierdzani przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu.

Jednocześnie Komitet podaje do wiadomo- ści ustalone opłaty dla członków Giełdy, które wynoszą wpisowe zł. 20 (dla członków innych giełd krajowych zł. 10) opłaty członkowskie roczne: dla członków kurji rolniczej i konsu- mentów zł. 60; dla członków kurji przemysłow- ej: a) 90 zł. przy zdolności przem. do 30 ton b) 120 zł. przy zdolności przem. do 50 ton; c) 150 zł. przy zdolności przem. ponad 50 ton; dla członków kurji handlowej: a) 150 zł. dla I kategorii świad przem. b) 120 zł. dla II kat- goryi, przem.; c) 90 zł. dla pozostałych kate- goryi.

Zmiany w administracji

Jak się dowiadujemy, starosta powiatowy w Kościerzynie p. Graff ma być niebawem przeniesiony na inne stanowisko.

Mydło do golenia
Jomerania
jest chlubą
polskiego przemysłu

Chełmno

— Smutny napad w Małym Czystem. Dnia 19 bm. włamało się przez okno do mieszkania Bodower Emilji 2 osobników którzy pod groź- bą rewolweru zażądał; wydania pieniędzy. Gdy napadnięta oświadczyła że nie posiada żadnych pieniędzy napastnicy przeszukali całe mieszka- nie zabierając w końcu dwie portmonetki, zło- ty zegarek damski pierścionek złoty i około 9 kieszek łącznej wartości około 60 zł.

Programu radiowe

Sroda, dnia 22 marca

Warszawa 11,40 Codz. Przegląd Prasy Pol- skiej; 11,57 Sygnał czasu 12,10 Płyty gramof. 13,20 Komunikat PIM. 15,10 Komunikat Państw Instytutu Eksportowego; 15,15 Komunikat gosp. 15,30 Kronika harcerska; 15,35 Program dla dzieci; 16,00 Muzyka góralska; 16,20 Odczyt dla maturzystów „Rewolucja francuska” 16,40 Wrażenia z Sewilli i Kordoby — wygłosi p. A. Słiziński; 17,00 Koncert z płyt; 17,40 „Jak zor- ganizowano w Wiedniu pomoc społeczną nad młodzieżą bezrobotną” — wygłosi p. J. Ryngma nowa 18,00 Odczyt dla maturzystów „Prusy Wschodnie a Polska” wygłosi prof. H. Mości- cki; 18,25 Muzyka lekka 19,00 Rozmaitości; 19,20 Skrzynka poczt. rolnicza 19,30 Kwadrans literacki — opowiadanie egzotyczne C. Strasze- wicza pt. „Na śniegu dojrzewa ryż”. 20,00 Kon- cert „Powitanie wiosny” 21,15 Wiadomości sportowe; 21,25 Koncert ze Lwowa; 22,15 Na widnokręgu; 22,30 Muzyka taneczna z płyt. — 22,40 Odczyt w języku nowogreckim W. Sfero- szewskiego pt. „Józef Piłsudski”; 23,00 Kom- Meteor. 23,05 Muzyka taneczna.

Czwartek, dnia 23. marca

Warszawa 12, 10 Płyty; 12,35 Koncert szkół- ny z Filhm. (Mozart, Beethoven, Schumann, Schubert, Saint — Saens) 15,25 Płyty (Recyta- cje) 15,50 Muzyka lekka; 16,25 Francuski; 16,40 odczyt 17,00 Recital śpiewaczy; 17,40 odczyt 18,00 odczyt dla maturzystów (historja) 18,25 Muzyka lekka. 19,45 Wstęp do koncertu z Wied- nia 20,05 Transmisja z Wiednia. Utwory Bruc- knera (Symfonia 9, Te Deum) 21,45 Słuchowisko „Pigmaljon” 22,45 Płyty 23,00 Muzyka taneczna

Giełdy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 21 III. 1933 r.

Tranzakcje Kupno

WALUTY,	
DEWIZY,	
Dolary St. Zjedn.	—
Belgia	—
Gdańsk	174,30—179,87
Bukareszt	—
Holandja	359,85—359,95
Kopenhaga	—
Londyn	30,60—30,46
Nowy York	8,91—8,89
Nowy York telegr.	8,92—8,90
Pariza	35,05—34,96
Praga	26,48—26,42
Sztokholm	—
Wawiarja	172,45—172,02
Włochy	45,95—45,73
Berlin (w obrotach nieofic.)	212,35

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy za 100 kg. z dn. 21 III 1932 r.	
z wto	—
Pszenica	34,00—35,00
jęczmień	—
„ z wyc. prz.	—
Owies pastewn.	12,00—12,50
włoka żytnia 65%	—
„ pszena 65%	—
Otręby żytnie	—
„ pszenne	—
„ grube	—
Ziemniaki jadalne białe	2,10—2,40
„ czerwone	—
Saradela	12,25—13,25

OGŁOSZENIE!
Kasa Chorych w Gdyni z tymcz. siedzibą w Wejherowie
UNIEWAŻNIA
najmniejszym blok inkasa, zagubionego przez inkasenta z pokwitowaniem od Nr. 701—750.
Wejherowo, dnia 18 marca 1933 r.
1489 Dyrektor: (—) Jeka.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W dniu 23 marca 1933 roku sprzedam najwięcej dającym za gotówkę o godz. 11 przy ul. Gdańskiej 76 we firmie Herzke: 2 maszyny do szycia „Singer”, piao- nino marki „Sommerfeld”, 2 zegarki kieszonkowe, 2 zegary kuchenne, 2 zegary biurowe, 4 zegary ściennie, parę spinek do mankiet złotych z kamieniami „Smaragd”, 1 złoty łańcuszek do zegarka, 4 papieroś- nice srebrne i 1 obudówka z brzozy do zegara, oszaco- wane na łączną sumę 2.830.— zł., które można ogła- dać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej wyznaczonym.
Zlec. Nr. 491/VIII 1507
Stężwicki, komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, I rewiru.

✠
Dnia 21 marca 1933 roku o godzinie 5.45 po długich ciężkich cier- pieniach zasnął w Panu s. p.
GUSTAW FINDEISEN
b. obywatel ziemski
Modły żałobne odprawione będą w czwartek dnia 23 marca b. r. o godzinie 11-tej rano w domu żałoby ul. Bydgoska nr. 28. Pogrzeb we Włocławku odbędzie się w piątek dnia 24 marca b. r. o godz. 11-tej rano z kościoła Ewangelicko-Augsburskiego.
Na smutne te obrzędy życzliwych i znajomych zaprasza
Toruń-Włocławek 1497 Rodzina

Rury i kształtki kamionkowe skład konsygn. entr. 5 rz. Wyr. Kamionkowych 1462	Płytki terrakotowe posadzkowe klinkier posadzkowy składy fabr. „Dziewulski i Lange“	Porcelana techniczna i stołowa składy fabr. Fabryka Porcelany „Cmielów“	Cement wapno gips wyroby szamotowe, kafele cegła budowlana i t. p. art. budowlana	Benzyna smary, oleje Tow. Naft. „Limanowa“	Papa dachowa terpentyna, smoła, karbolinum, szałka druczana skład fabr. „Terebenthen“	Wyroby sanitarne płytki glazurowane fabryki „Józefów“	Meble żelazne dla mieszkań, lekarzy i szpitali, taczki żelazne skład fabr. Konrad Jaruzskiewicz	Maszyny do pisania i liczenia „Royal“ Warsztat reperacyjny i konserwacja maszyn.	Żarówki świetlne, samochodowe, lampy radiowe. skład konsygn. Zjedn. fabr. zar. „Tungsram“
---	---	--	---	--	---	--	---	--	--

Stanisław Wirpsza i S-ka Gdynia
Biuro: ul. Portowa tel. 16-32
Składy przy własnej wyładowni Szosa Gdańska, tel. 13-30

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 24 marca o godzinie 12 sprzedawac będą na składnicy u spedytora Sadeckiego najwięcej dajacemu za gotówkę: 6.000 doniczek 20 cm. oszacowanych na łączną sumę 600 zł. Przedmioty oglądać można na miejscu w czasie wyżej oznaczonym.
(-) Rzymyszkiewicz, komornik Sądu Grodzkiego, rewiru V. w Toruniu.

UCHWAŁA. W sprawie odroczenia wypłat firmy Biuro Techniczne Eugenjusz Siwiec w Toruniu postępowanie zapobiegawcze umarza się z uwagi na upływ terminu odroczenia wypłat.
Zlec. Nr. 176/X. 1502
5 N. 7/32
Toruń, dnia 3 stycznia 1933 r. Sąd Grodzki.

Szkoło wodne sodowe 38/42° Bé
Potaż kałcynowany 90/95%
destarczamy ze składu korzyśtnie, na pojedyncze beczki.
West Trading Company For Polish Salt and Soda
Sp. z o. o. 1494
Telefon 25 815 GDANSK ul. Reibahn 17.

BYDGOSZCZ

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W dniu 23 marca 1933 roku sprzedam najwięcej dajacemu za gotówkę o godz. 14 przy ul. Gdańskiej 76 we firmie Herzke: 10 wozów ciężarowych 6 ciężkich koni roboczych z półsiorami i 2 platformy oszacowanych na łączną sumę 7.100 zł., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży w czasie wyżej oznaczonym.
Zlec. Nr. 492/VIII 1506
Stężycki, komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, I rewiru.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W dniu 23 marca 1933 roku sprzedam najwięcej dajacemu za gotówkę o godz. 10,30 przy ul. Gdańskiej 24 we firmie Butowski na rachunek osoby trzeciej: 1 samochód półciężarowy marki „Ford“ z urządzeniem na podwójnych kołach w tylnej części, oszacowany na sumę 2.000,— zł., który można oglądać w dn. licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej wyznaczonym.
Zlec. Nr. 490/VIII 1508
Stężycki, komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, I rewiru.

Okazja!
Sprzedam korzystnie: fortepian, salon stylowy, cykl krajobrazów, oryginalny malarz Brochockiego, malarz elektryczny, lorneta pryzmatyczna, barryton, lustra, obrazy, zegary, maszyny do szycia, rowery, płaszcze i detki rowerowe, urządzenie sklepowe, sypialkę malowaną na dąb, oddzielne szafy, łóżka, stoły, krzesła, futra: piżmowce szopy i inne, garderobe, obuwie i wiele innych przedmiotów. 735
„Sklep Okazyjny“
ul. Groblowa Nr. 3, obok Rybnego Rynku, Grudziądz

Maćkowiaka
stale
Salwator
Otocimski z beczki
1220
Biuro
duże, jasne ubikacje z centr. ogrzew. i mieszkanie 3 pokojowe w oficynie przy ul. Król. Jadwigi 20, I. p. do wynajęcia od 1. kwietnia br. Gustav Weese, Toruń, 1461

Szkoła tańców
Janiny Werny w y u c z a szybko tańczyć. Toruń, ul. Prosta 22. 1503

Ogłoszenie.
W sprawie postępowania dotyczącego układu zapobiegawczego co do majątku firmy Przemysł Drzewny Hermann Schütt w Czersku wyznacza się po myśli art. 52 rozp. o nadzorze sądowym ponowny termin do ogólnego zebrania wierzycieli na dzień 1 kwietnia 1933 r. o godzinie 10 przed południem w niżej podanym Sądzie, pokój nr. 12, celem powzięcia uchwały w przedmiocie proponowanego układu zapobiegawczego.
Porządek rozprawy:
1) Sporządzenie listy w obecności wierzycieli;
2) Sprawczanie nadzorów sądowych;
3) Odczytanie propozycji układowych;
4) Dyskusja nad propozycjami;
5) Wnioski, poprawki i uzupełnienia co do warunków układu;
6) Głosowanie z listy obecności.
3. L. 1/32 1488
Czersk, dnia 18 marca 1933 r. Sąd Grodzki.

Dom
w Gdańsku, 5 min. od dworca gl., 3 piętr., 7 mieszkań, z tych sześć 3 pokojowych, z powodu uregulowania spadku do sprzedania. Cena 20.000 gld. hipot. ca 4000 gld. reszta do wypłacenia przy zapisie. Zgłoszenia p. A. Z. 100 do Redakcji „Gazety Gdańskiej“ Gdańsk, Kaszubski Rynek 21. 1492

Ogród
warzywny 800 m², nadający się na budowę wydzierżawie Toruń, Krasieńskiego 36/40. 1484

Zgubiony
dowód osobisty na nazwisko Helma Scheunemann wystawiony przez magistrat miasta Bydgoszczy unieważniam. 1490

OGŁOSZENIE.
Na podstawie art. 25 rozp. P. R. z dnia 16. II. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli Magistrat m. Bydgoszczy podaje niniejszem do publicznej wiadomości o przystąpieniu do sporządzania szczegółowych planów zabudowania, obejmujących:
1) tereny na Wilczaku należące do Tow. „Czerwonego Krzyża“ w granicach pomiędzy ulicą Jary, ementarem ewangelickim, polem ćwiczeń 16 p. ul., torrem kolejowym Bydgoszcz-Inowrocław, posiadłością p. J. Strazna i „Zjednoczonych Cegieli“;
2) tereny leśne, leśnictwa „Bocianowo“ wzdłuż szosy Gdańskiej w granicach pomiędzy ul. Północną i Szkołą Podchorążych, a torrem kolejowym na południe od Stacji pomp wodociągów miejskich;
3) blok między ulicami Kordeckiego, Dolina, Miedza i Św. Trójcy;
4) tereny na południe od ul. Senatorskiej na północny wschód od nowego szpitala miejskiego, należące do p. Frankensteinia;
5) blok między ulicami Kapielowa, Czerna, Zakątek i Niecała na Jachcicach.
Z treścią projektu szczegółowych planów zabudowania wymienionych terenów interesowani mogą zaznajamiać się w Wydziale VIII. (Urząd Budownictwa Namiennego), Magistrat przy ul. Jara Kazimierza Nr. 5, I. p. tr. w okresie od dnia 22 marca do dnia 7 kwietnia 1933 roku w godzinach od 8 do 13 codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
W okresie od dnia 8 kwietnia do 23 kwietnia 1933 roku interesowani mogą zgłaszać do wspomnianego Urzędu wnioski, dotyczące wyżej wspomnianych planów zabudowania.
Zlec. Nr. 268/VIII 1496
Bydgoszcz, dnia 20 marca 1933 roku.
(-) Inż. arch. Raczkowski, Radca budownictwa.

SAMOZATRUCIE NA TŁE WĄTROBY.
SAMOZATRUCIE bywa przyczyną wielu dolegliwości (ból artretyczny, łamanie w kościach, ból i zawroty głowy, wzdęcia, odbijania, ból w wątrobie, niesmak w ustach, brak apetytu, swędzenie skóry, skłonność do obstrukcji, plamy, zmarszczki i wyrzuty na skórze, skłonność do tycia, podenerwowanie i bezsenność, nerwowe bicie serca, mdłości, język obłożony). TRUCIZNY wewnętrzne wytwarzające się we własnym organizmie, zanieczyszczają krew, niszczą organizm, i przyspieszają starość. Choroby z samozatrucia i zlej przemiany materji LECZA NIE LEKARSTWA A KREW CZYSTA. Wątroba i nerki są organami oczyszczającymi krew i soki ustroju. Najracjonalniejszą i zgodną z naturą kuracją jest unormowanie czynności wątroby i nerek, 20-letnie doświadczenie i najwyższe odznaczenia wykazały że zioła lecznicze „CHOLEKINAZA“ H. Niemojowskiego jako 26-leto-moczące są jedynym naturalnym czynnikiem odciażającym soki ustroju od truciń własnych i zapewniającym szybki powrót do zdrowia. Bezpłatne broszury Dr. med. T. NIEMOJEWSKIFGO otrzymać można w labor. fiz.-chem. „CHOLEKINAZA“ H. NIEMOJEWSKIEGO, Warszawa, N.-Świat 5- (J) na prowincję wysyła pocztą.

Dr. med. T. Niemojewski przeniósł przyjęcia chorych w Warszawie z ul. Litewskiej Nr. 3 na ulicę Koszykową Nr. 1 (róg Al. Ujazdowskiej.)

Z prawami szkół państwowych 8056
8-klasowe gimnazjum żeńskie
G. Winogrodzkiego w Wejherowie
przyjmują zapisy do wszystkich klas, poczynając od klasy 2-giej.
Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu

PRZETARG PRZYMUSOWY nieruchomości w Murawkach i w Wielkich Koszelewach położonej i w księdze wieczystej Wielkie Koszelewy wykaz 253 na imię Adama Naguszewskiego, rolnika w Wielkich Koszelewach zapisanej, odbędzie się w drodze egzekucji dnia 19 maja 1933 roku o godz. 10 przed podpisaniem Sądem, pokój 25.
3. K. 4/31 752
Działkowo, dnia 23 lutego 1933 r.
Zlec. Nr. 258/GR. Sąd Grodzki.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 24 marca br. sprzedam w Gordonowie i Wydrznie: 5 gęsi, 11 kaczek, 12 prosiąt, jalówkę i lustr. Zbiórka licytantów o godz. 9 przed oberżą Działaka we Wydrznie. W Szembruku: 27 kaczek, 5 warchlaków, 4 maciory, 2 tuczniki, 12 prosiąt, knur, 4 gęsi, krowę, 4 jalówki, 2 bryczki, sanie, 2 p. uprząży, beczkę do wody, dubeltówkę i sztucer. Zbiórka licytantów o godz. 12 przed oberżą p. Weicherta. O godz. 14 w Gardeji u p. Paczkowskiego: 82 ctr. żyta w słomie. O godz. 15 w Kalmuzach u p. Kempki: 35 kur, 9 indyków, 9 kaczek, 4 gęsi i 12 perliczek. Dnia 25 marca 1933 roku sprzedam w Grudziądzu o godz. 10 przy ul. Tuszewskiej Grobli 54: 18 wag. O godz. 11 przy ulicy Św. Wojciecha 24: lustro, 2 p. firan, biurko, kwiatnik, 2 nocne stoliki i bielizniarce. 751
Józef Kowalski, komornik Sądu Grodzkiego, Rew. III. w Grudziądzu.

Pierwszorzędne pianino
(marki Zimerman) jak nowe tania na sprzedaż. Wiadomość: „Dzień Grudziądzki“.

10.000 Kg.
dobrze przezimowanych **karoli** jadalnych żółtomięsnych — Industra — sprzeda Cukrownia Chelmża. 1459

Pan
nastanowisku, z najlepszych kół, majątny kawaler, szuka szczerzej przyjaźni ze zgrabną, ładną i zącą panią w wieku do 30 lat, z poważnej katol. rodziny w Gdańsku lub najbliższej okolicy zamieszkałej w celach towarzyskich lub ożenku. Dokładne oferty z fotografią możliwie w języku niem. do administracji „Gazety Gdańskiej“ pod nr. 1740. Anonimny bezcelowe. 1493

Pluskowy
Karaluchy, wytopia momentalnie, nowowynaleziony płyn „Gazolit“ 1509

3 pokoje
i kuchnia, wszelkie wygody do wynajęcia. Toruń, Bydgoskie Przedmieście, ul. Słowackiego 80. 1498

Dom
z ogrodem i parcela budowlana na sprzedaż. Toruń, Mokre Staszica 5. 1501

Zapasy atletów „Scaia“ Gdańsk
Dzisiaj w środę emocjonujące walki koncowe: wyzwanie do decyzji między gdańszczaninem, waga ciężka, Feliksem Philipsenem a H. Schwarzem jr. pozatem:
Torno - Griks Coliv - Siegfried
walka rozstrzygająca: Smiernoff - d'Ol veira.
Przed zapasami pierwszorzędny program „Variété“ 1495

Planino
krzyżowe jak nowe sprzedam tania. Toruń, Kazimierza Jagiellończyka 8, drugie wejście, parter prawo. 1504

Poszukuje ucznia
Dom Handlowy w Toruniu od zaraz. — Adres wskaże „Dzień Pomorski“ Toruń. (1505)

2-3 pokoi
umeblowanych ewentl. z kuchenką gazową, kolo-parku, z balkonem, łazienką, usługą dla bezdzietnych. Adres wskaże „Dzień Pomorski“ Toruń. 1500

KWIT ABONAMENTOWY.

Do Urzędu Pocztowego w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEŃ POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEŃ GRUDZIĄDZKI“, „GAZETA GDANSKA“, „DZIEŃ BYDGOSKI“ na II. kwartał 1933 r. i proszę należność — zł. 10.17 pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____
Miejscowość _____ Poczta _____

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 10.17 tytułem prenumeraty *) „DZIEŃ POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEŃ GRUDZIĄDZKI“, „GAZETA GDANSKA“, „DZIEŃ BYDGOSKI“, za II. kwartał 1933 r. potwierdzam.

_____ dnia _____
*) Niestosownie przekreślić.

KWIT ABONAMENTOWY.

Do Urzędu Pocztowego w

Zamawiam niniejszem abonament *) na „DZIEŃ POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEŃ GRUDZIĄDZKI“, „GAZETA GDANSKA“, „DZIEŃ BYDGOSKI“ na miesiąc kwiecień 1933 r. i proszę należność — zł. 3.39 pobrać przez listowego.

Imię i nazwisko _____
Miejscowość _____ Poczta _____

KWIT POCZTOWY

Odbiór kwoty zł. 3.39 tytułem prenumeraty *) „DZIEŃ POMORSKI“, „GAZETA MORSKA“, „DZIEŃ GRUDZIĄDZKI“, „GAZETA GDANSKA“, „DZIEŃ BYDGOSKI“, za miesiąc kwiecień 1933 r. potwierdzam.

_____ dnia _____
*) Niestosownie przekreślić.

Selegramy

Z ostatniej chwili

Reichstag z pod znaku swastyki przy pracy pod hasłem „walki o honor i wolność“

Berlin, 22. 3. (PAT). Wczorajszy dzień w Niemczech miał przebieg niezwykle uroczysty. Tak Berlin, jak i prowincje przybrały odświętny wygląd. Domy były przybrane flagami. Instytucje publiczne, biura i szkoły zamknięte.

Około godz. 10 w Poczdamie przed kościoł garnizonowy przybył prezydent Hindenburg witany wszędzie owacyjnie wraz z członkami rządu. Przybyli również posłowie Reichstagu i sejm pruski oraz liczni przedstawiciele władz.

Po nabożeństwach, odprawionych w kościele ewangelickim i katolickim o godz. 11,30 prezydent Hindenburg dokonał otwarcia parlamentu i wygłosił przemówienie, nawiązując do wyrażonego przez naród zaufania dla rządu, który powołał Hindenburga.

Po przemówieniu Hindenburga Hitler odczytał deklarację rządu, nawiązując do historii Niemiec i ich niezwykłej siły żywotnej narodowej.

W swojej deklaracji kanclerz Hitler złożył hołd prezydentowi Hindenburgowi, jako żywemu świadkowi trzech okresów walki o przetrwanie Niemiec i symbolowi nieziszczalnej siły żywotnej narodu.

Następnie Hindenburg złożył wieńce laurowe na grobach Fryderyka Wilhelma I. i Fryderyka Wielkiego, poczem na placu odbyła się defilada wojskowa przy udziale Reichswehry, Stahlhelmu, oddziałów szturmowych i organizacji byłych kombatanów.

Berlin, 22. 3. (PAT). Biuro Wolfa komunikuje, że kanclerz Hitler i minister Goebbels nie wzięli udziału w uroczystej mszy św., odprawionej w poczdamskim kościele katolickim. Nieobecność ich motywowana jest stanowiskiem episkopatu katolickiego wobec narodowych socjalistów, których, jak oświadcza komunikat, uznano za niegodnych sakramentów.

Berlin, 22. 3. (PAT). Gmach Opery Krolla w którym obraduje Reichstag, od południa otoczono szeregiem kordonów policyjnych. — U wejścia i wewnątrz budynku pełni służbę agenci policyjno-kryminalni, którzy przeprowadzają ścisłą kontrolę wszystkich posłów. — Widać było również umundurowanych szturmowców. Przedstawiciele prasy u wejścia do gmachu poddawani byli osobistej rewizji w poszukiwaniu broni. Wewnętrzna widownia gmachu opery odpowiednio została przerobiona na salę posiedzeń. W loży dla korpusu dyplomatycznego zasiadł m. in. również BYŁY KRONPRINZ. Na tle kurtyny widniał OLBRZYMICZ ROZMIARÓW SZTANDAR HITLEROWSKI ZE SWASTYKA, którym zastąpiono pierwotnie umieszczone na tym miejscu godło Rzeszy w postaci wielkiego czarnego orła. Po obu stronach zwisały flagi o barwach czarno-białoczerwonych.

Więcej niż połowę foteli zajmowali członkowie frakcji narodowo-socjalistycznej, którzy przybyli w mundurach brązowych lub czarnych. Socjaldemokraci zajęli skrajne rzędy na lewicy. Wiele miejsc przeznaczonych dla posłów socjaldemokratycznych było pustych. Dla komunistów miejsc zupełnie nie przewidziano. Hitler wraz z innymi członkami gabinetu zasiadł na ławach poselskich.

Wczorajsze konstytuujące posiedzenie nowego Reichstagu trwało za ledwie 25 minut. — Obrady zagał Goering, komunikując, że przywódca frakcji postanowili wbrew dotychczasowemu zwyczajowi poruczyć otwarcie obrad nie najstarszemu z posłów, lecz dotychczasowemu przewodniczącemu izby. Przedstawiciel socjaldemokratów Vogel zgłosił wniosek o natychmiastowe wypuszczenie na wolność więzionych dotychczas 9 posłów socjal-demokratycznych. Wniosek ten przekazano komisji regulaminowej.

Z kolei izba przystąpiła do wyboru przewodniczącego Reichstagu obrany został ponownie Goering, wiceprzewodniczącymi centrowiec Esser, niemieckonarodowy Graef i narodowy i narodowy socjalista Cerner. Obejmując przewodnictwo, Goering wygłosił przemówienie, w którym podkreślił m. in. symboliczne znaczenie uroczystości w Poczdamie. DUCH TEGO POZDAMU — oświadczył mówca — DAŁ NIEMCOM SIŁY DO STAWIENIA OPORU CAŁEMU ŚWIATU PRZEZ 4 LATA WOJNY. Wśród okla-

sków na ławach stronnictw rządowych Goering zwrócił się do kanclerza Hitlera, mówiąc że naród niemiecki winien mu Wdzięczność za przywrócenie dawnych HASEŁ WALKI O HONOR I WOLNOŚĆ.

Następne posiedzenie wyznaczono na czwartek popołudniu. Na porządku dziennym figuruje zmiana regulaminu obrad, ekspozycja kanclerza Hitlera i drugie czytanie ustawy o nadzwyczajnych pełnomocnictwach dla rządu Rzeszy. Odnośny projekt zgłoszony został w formie wniosku narodowych socjal-

Otwarcie filtrów szybkiej dla Warszawy

w obecności p. Prezydenta Rzplitej

Warszawa, 22. 3. (PAT) W dniu wczorajszym odbyło się uroczyste poświęcenie i uruchomienie zakładów filtrów pośpiesznych.

W uroczystości tej wzięli udział wiceminister Karsak, przedstawiciele władz administracyjnych z wicewojewodą Olpińskim, — władz samorządowych z prezydentem miasta Słomińskim, przedstawiciele poszczególnych dyrekcji przedsiębiorstw miejskich z byłym ministrem Kuehnem oraz zaproszeni goście.

Uroczystość zaszczycił swoją obecnością pan Prezydent Rzeczypospolitej Ignacy Mościcki. W chwili przybycia pana Prezydenta RP w otoczeniu domu cywilnego i wojskowego orkiestra odegrała hymn narodowy.

Po powitaniu p. Prezydenta przez przed-

stawiciele władz samorządowych, krótkie przemówienie wygłosił przewodniczący zarządu wodociągów i kanalizacji inż. Koerner, który podkreślił znaczenie nowych szybkiej filtrów dla ludności miasta Warszawy, która od dnia dzisiejszego zaopatrzona będzie w wodę w dostatecznych ilościach nawet w miesiącach największego jej spożycia. Obecny zakład jest jednym z największych tego rodzaju w Europie.

Następnie p. Prezydent Rzplitej oraz zebrani goście udali się do hali filtrów, gdzie ks. Wyrębowski dokonał poświęcenia zakładu. Po tej uroczystości goście zwiedzili filtry. — P. Prezydenta Rzplitej oprowadzali kierownicy zakładów.

Stosunki domowe w tragicznej willi brzuchowickiej 13 dzień procesu Gorgonowej

Kraków, 22. 3. (PAT). W 13-tym dniu rozprawy w procesie Gorgonowej zeznawali dalej świadkowie, mający oświetlić stosunki domowe w domu Zaremby w czasie przed zbrodnią w Brzuchowicach.

Pierwszy zeznał inż. Tolett, świadek poznał oskarżoną na wiosnę roku 1930. Uważał ją zrazu za żonę Zaremby i dopiero później dowiedział się, że tak nie jest. Słyszał o napiętych stosunkach domowych, których powodem oskarżonej była śp. Lusja. Świadek Zarembe cenił wysoko i uważał go za człowieka inteligentnego i uzdolnionego artystycznie lecz lekkomyślnego, wskutek związania się z Gorgonową. Sam Zaremba zeznał świadkowi, że jest to wielką tragedją jego życia, że

Gorgonowa nie umiała przywiązać do siebie dzieci. W czasie pobytu Lusji w Rymanowie Zaremba otrzymywał prawie codziennie listy od Lusji, które odczytywał ze łzami w oczach. Stosunki domowe stawały się coraz bardziej napięte. Po aresztowaniu Zaremby w związku z katastrofą budowlaną, Lusja dziła świadkowi wielką awanturę za ułatwienie Gorgonowej odwiedzenia Zaremby. Gorgonowa miała ze świadkiem rozmowę w ciemni, w której żaliła się i mówiła o listach, pisanych umyślnie, by ją poróżnić z Zaremby. Świadek uważał zabieranie listów prywatnych Gorgonowej przez Lusję za nietaktowne. — Wypowiedział ten pogląd wobec Zaremby. Wobec skarg Gorgonowej na rzekomy stosu-

Cicha walka pod ziemią o chleb

(o) Warszawa, 22. 3. (tel. wł.) Z Sosnowca donoszą: Sytuacja na kopalniach „Klimontów“ i „Mortimer“ nie uległa wczoraj zmianie. Górnicy pozostają nadal pod ziemią. Na terenie Zagłębia Dąbrowskiego przyjechał wczoraj wojewoda kielecki Paciorekowski, aby osobiście wy badać wytworzoną sytuację.

Dowiadujemy się, że nawet w wypadkach, gdyby sytuacja nie została ostatecznie rozwiązana w kierunku normalnego zatrudnienia górników, to zarówno robotnicy jak ich rodziny będą mieli zapewnioną pomoc.

Awantury antyżydowskie w Grajewie

(o) Warszawa, 22. 3. (tel. wł.) Przedwczoraj w Grajewie (woj. białostockie) członkowie OWP urządzili ekscesy antyżydowskie. Wybito szereg szyb w sklepach i mieszkaniach żydowskich, m. i. 4 szyby w domu modlitwy.

Agitatorzy OWP chcą wykorzystać odbywający się w tym dniu jarmark, usiłovali podburzyć wieśniaków, którzy jednakże zachowali spokój.

Kilku sprawców ekscesów zostało ujętych i skazanych przez starostę powiatowego w drodze administracyjnej na karę od 7 do 28 dni bezwzględnej aresztu.

Defraudant grosza publicznego przed sądem w Warszawie

(o) Warszawa, 22. 3. (tel. wł.) Wczoraj rozpoczął się w Sądzie Okręgowym proces przeciw inż. Ruszczykowskiemu o nadużycia budowlane na stanowisku kierownika wydziału budowlanego w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Na rozprawę powołano przeszło 100 świadków. Wczorajszy dzień procesu wypełniony był odczytywaniem aktu oskarżenia.

Kara za zniesławienie b. wojewody pomorskiego

Red. Niemojewski skazany na 7 miesięcy aresztu

(o) Warszawa, 22. 3. (tel. wł.) Wczoraj w Sądzie Okręgowym zapadł wyrok w procesie przeciw Andrzejowi Niemojewskiemu, redaktorowi „Myśli Niepodległej“ oskarżonemu o zniesławienie w szeregu artykułów b. wojewody pomorskiego Lamota. Mocą tego wyroku Niemojewski skazany został na 7 miesięcy aresztu, zredukowanego na podstawie amnestji do 3 miesięcy i 15 dni. Pozatem skazany został oskarżony na grzywnę w wysokości 2.132 zł. oraz poniesienie kosztów sądowych.

Sąd w motywacji wyroku orzekł, że wina oskarżonego została udowodniona, iż w sze-

regu artykułów dopuścił się on zniesławienia b. wojewody Lamota, twierdząc, że okłamywał ministra spraw wewnętrznych w związku z zmianą nazwiska Wrona na nazwisko Lamot. Wymierzając karę aresztu Sąd miał na uwadze wysoką krzywdę moralną, wyrządzoną b. woj. Lamotowi jak również szkodzenie Rzeczypospolitej przez rzucenie zniesławień na wysokiego jej urzędnika, desygnowanego na specjalnie odpowiedzialne stanowisko, co skrupulatnie podchwyciła wroga nam opinja za graniczą.

Od wyroku odwołał się zarówno prokurator jak i obrońca.

nek Zaremby ze Steinówną, Zaremba dał świadkowi słowo honoru, że go nic ze Steinówną nie łączy. Po katastrofie w Brzuchowicach świadek odniósł wrażenie, że Zaremba broni Gorgonowej.

Z kolei zeznał świadek Kisiakiewicz budowniczy i właściciel nieruchomości we Lwowie świadek zna Zarembe od lat 20. Opo wiada o stosunkach domowych po wejściu w rodzinę Zaremby Gorgonowej. Oskarżona uważała się przed nim na Lusję, twierdziła, że ma ona rozsiewać plotki, że ma kochanków i wykrada listy. Lusja gospodarowała sama we Lwowie i mówiła świadkowi, że obecnie prowadzi dom za 6 zł dziennie, podczas gdy pani Rita potrzebowała 20 zł. Zaremba wy najął w domu świadka mieszkanie, z którego Lusja była bardzo zadowolona, mówiąc, że nareszcie pozbędzie się pani Rity. Świadek był w pierwszy dzień świąt w Brzuchowicach, przyczem odniósł wrażenie, że nastąpiła poprawa w stosunkach między Zaremby i Gorgonową. Po przybyciu po zbrodni do Brzuchowic, świadek zauważył, że Gorgonowa ma ranę ciętą na ręce. Oskarżona wyjaśniła mu, że zraniła się, rozbijając szklankę, niesioną z kuchni do jadalni. W toku pytań, zadawanych, tenże świadek zeznał, że oskarżona prosiła go, by wymógł dla niej od Zaremby pewien czas, a wówczas opuści jego dom, przyczem miała grozić, że w przeciwnym razie ZASTRZELI ZAREMBĘ, JAK PSA.

W dalszym ciągu wywiązuje się GWAŁTOWNY ZATARG SŁOWNY między Gorgonową a świadkiem, któremu oskarżona zarzuca kłamstwo. Obelżywe wyrażenie miało się odnosić nie do Lusji, lecz do Bekertówny, zaś wyrażenie, że coś się niedługo stanie tłu maczy zamiarem odebrania sobie życia.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,20 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,00 zł
na drugiej i trzeciej stronie 0,80 zł — w tekście . . . 0,50 zł
Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25% drożej.
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
50 fen.
10 fen.
Erebnie za słowo 5 fen. — tytułowe
Przy sądowym ściganiu należności rabat upada. Za terminowy druk
orzeplone miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Mickiewicza 3.
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dabrowski Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimsmann,
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21. t. p.
Redaktor odpowiad. na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław Bronisław Jędrzejczak,
Inowrocław, plac Kasprowiłza 4a.
Redaktor odpowiad. na Grudziądz, Józef Stanoch Grudziądz, Rynek 10/11
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo „Dzień Pomorski“, „Dzień Bytyński“, „Gazeta Morska“
„Dzień Grudziądzki“, „Dzień Kujawski“
Nakładem i czczeniem Pomorskiej Drukarni Roinieze; S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencjach 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem 3,36 zł
pod opaską 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . 7.— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w załadunku strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma